

Gedichten

Inhoudsopgave

<i>Liefste mijn</i>	5
<i>Koppig omhoog</i>	6
<i>Koelende wind</i>	7
<i>Moederlief</i>	8
<i>De blues</i>	9
<i>De regen ruist</i>	10
<i>Bloesemblaadjessneeuw</i>	11
<i>Badderende vogel</i>	12
<i>Dag-einde</i>	13
<i>Avondstilte</i>	15
<i>Adem, ik hou van jou</i>	16
<i>Demonen der nacht</i>	17
<i>Thuis met thee</i>	18
<i>Avond in de Winter Efteling</i>	19
<i>Ik hoor er bij!</i>	20
<i>Herfstgoud</i>	21
<i>Kijken, begrijpen</i>	22
<i>Geen eerste ontmoeting</i>	23
<i>Groet de dag</i>	24
<i>Onzichtbare tortel</i>	28
<i>Mijn plu en ik</i>	29
<i>Onweersbui</i>	30
<i>Haiku</i>	31
<i>De schoonheid van een boom</i>	32
<i>Gouden regen</i>	33
<i>Haiku</i>	34
<i>Wachten op de bus</i>	35
<i>Schaduwen op het gras</i>	36
<i>Even een straatje om</i>	37
<i>Vroege lentezon</i>	38
<i>Elfje: zalige zon</i>	39
<i>Stom, stom, stom</i>	40
<i>Ik zou willen huilen</i>	41
<i>Wespewerkster</i>	42
<i>Pad op het pad</i>	43

<i>Ochtendritueel - experimenteren met onomatopoeën</i>	<i>44</i>
<i>Alleentijd: een elfje</i>	<i>45</i>
<i>Droompuppy.....</i>	<i>46</i>
<i>Het stormt in 't land</i>	<i>47</i>
<i>Aspirientje.....</i>	<i>48</i>
<i>Iemand overleden</i>	<i>49</i>
<i>Protest tegen superioriteit</i>	<i>50</i>
<i>Elke ademteug is een geschenk.....</i>	<i>51</i>
<i>Gemiste regen.....</i>	<i>52</i>
<i>Een kaarsvlam.....</i>	<i>53</i>
<i>Storm op zee</i>	<i>54</i>
<i>Ochtendstond.....</i>	<i>55</i>
<i>Verlaten glorie</i>	<i>56</i>
<i>Even lekker saggerijg.....</i>	<i>57</i>
<i>Sneeuwwitje en rozerood</i>	<i>58</i>
<i>Kat op de mat</i>	<i>59</i>
<i>Een elfje over de zon.</i>	<i>60</i>
<i>Ontmoet je jezelf</i>	<i>61</i>
<i>Dode lucht</i>	<i>62</i>
<i>Luie lenteregen.....</i>	<i>63</i>
<i>Irritante oh-wat-ben-ik-toch-zielig-bui</i>	<i>64</i>
<i>Het wordt weer dag.....</i>	<i>65</i>
<i>Eventjes geduld</i>	<i>66</i>
<i>Doei ze!.....</i>	<i>67</i>
<i>Een slechte bui.....</i>	<i>69</i>
<i>Ieder mens is een verhaal</i>	<i>70</i>
<i>Onwetend van de stilte des ochtends</i>	<i>71</i>
<i>Kerstborrel</i>	<i>72</i>
<i>Fantasie in slaap</i>	<i>73</i>
<i>Nietserige dag</i>	<i>74</i>
<i>Hondemiddag</i>	<i>75</i>
<i>Maandagochtend, elfje</i>	<i>76</i>
<i>Stoere Meiden huilen niet.....</i>	<i>77</i>
<i>Bomenknuffels.....</i>	<i>78</i>
<i>Afscheid is een nieuw begin</i>	<i>79</i>
<i>Over de herfst.....</i>	<i>80</i>
<i>Zon-dag</i>	<i>81</i>
<i>Station Vakantie CS</i>	<i>82</i>

<i>Een tuigje met touwtjes.....</i>	<i>83</i>
<i>In spin.....</i>	<i>84</i>
<i>Dameskledingrek</i>	<i>85</i>
<i>Dag zomer, welkom herfst.....</i>	<i>86</i>
<i>Reddende ogen</i>	<i>87</i>
<i>Herinneringen aan De Arabier.....</i>	<i>88</i>
<i>Het meisje zonder droom</i>	<i>89</i>
<i>Drie eikenzusters.....</i>	<i>90</i>
<i>Mevrouw Struisvogel.....</i>	<i>91</i>
<i>Koe in de wei</i>	<i>92</i>
<i>Het boek is uit</i>	<i>93</i>
<i>Ineens heb ik vleugels.....</i>	<i>94</i>
<i>Thuisblijver.....</i>	<i>95</i>
<i>Hond en kat schaken</i>	<i>96</i>
<i>Je hobby of je werk?.....</i>	<i>97</i>
<i>Red boots and a great dane.....</i>	<i>98</i>
<i>Ik ben er.....</i>	<i>99</i>
<i>KnuffelBeestenLand: De Legoblokjesdiefstal.....</i>	<i>100</i>
<i>De rotte appel in de mand</i>	<i>102</i>
<i>Zonnig humeur</i>	<i>103</i>
<i>Strandje buiten tijd</i>	<i>105</i>
<i>Droomprins 2</i>	<i>106</i>
<i>Eendje minder.....</i>	<i>107</i>
<i>Roze sneeuw.....</i>	<i>108</i>
<i>Zonnige zondag in Emmen</i>	<i>109</i>
<i>Herinnering op film</i>	<i>110</i>
<i>Barbecuetijd kondigt zich aan.....</i>	<i>111</i>
<i>Merel-helden.....</i>	<i>112</i>
<i>Middeleeuwse oorlogsdroom</i>	<i>113</i>
<i>Een weekend in de Efteling.....</i>	<i>114</i>
<i>Tel je zegeningen</i>	<i>115</i>
<i>Buizerd is als buizerd doet.....</i>	<i>116</i>
<i>Ketting van auto's</i>	<i>117</i>
<i>Pelgrims der pen</i>	<i>118</i>
<i>Lentesneeuw en Zwanenmeer.....</i>	<i>119</i>
<i>De Oude Grijs</i>	<i>120</i>
<i>Schimmel in de mist</i>	<i>121</i>
<i>Doorhollen of stilstaan.....</i>	<i>122</i>

<i>Elfje tussendoor</i>	123
<i>Tussen je fantasie en je droom</i>	124
<i>Duif - elfje</i>	125
<i>Het eindeloos eeuwige midden van niets</i>	126
<i>Aan de koffie in een klein restaurant</i>	128
<i>Ode aan een sneeuwkllokje</i>	129
<i>Op weg naar de lente</i>	130
<i>Rubense op de sportschool</i>	131
<i>Wonder-vriesnacht</i>	132
<i>Magische sneeuw</i>	133
<i>Wolkenvormen</i>	135
<i>Op de foto voor eeuwig gelukkig</i>	136
<i>Een avond als geen ander</i>	137
<i>Onbeschaafd</i>	138
<i>Mijn verlanglijst voor Sinterklaas</i>	139
<i>Welkom in Utopia</i>	140
<i>Neem me mee naar de ZuiderZon</i>	141
<i>Het is weer herfst</i>	142
<i>De honderd miljoen</i>	143
<i>Om me heen</i>	144
<i>Indringers</i>	145
<i>Verhalen zijn de baas</i>	146
<i>Groen en geel - haiku</i>	147
<i>Mama krijgt chemo</i>	148
<i>Droomouders</i>	149
<i>Rok met petticoat</i>	150
<i>Zonneschijn - een elfje</i>	151
<i>Wanhoopskind</i>	152
<i>Ruziekind</i>	154
<i>Alleenkind</i>	155
<i>Vakantietijd, stiltetijd</i>	156
<i>Grijsregen - elfje</i>	157
<i>De brandweer rijdt langs</i>	158
<i>Tijdzee</i>	159
<i>Nattigheid</i>	160
<i>Regendromen</i>	161
<i>Tussen nacht en dag</i>	162
<i>Vrij</i>	163

<i>Veel gezichten</i>	<i>164</i>
<i>Feest is leven</i>	<i>165</i>
<i>Echte vriend</i>	<i>166</i>
<i>Nacht</i>	<i>167</i>
<i>Sterk tegen zwak.....</i>	<i>168</i>
<i>Grijzig</i>	<i>169</i>
<i>Lekker gek.....</i>	<i>170</i>
<i>Zaterdagochtend</i>	<i>171</i>
<i>Vrije vleugels.....</i>	<i>172</i>
<i>Doei zomer.....</i>	<i>173</i>
<i>Zonsopkomst</i>	<i>174</i>
<i>Mu-regen-ziek</i>	<i>175</i>
<i>Gedraag je!</i>	<i>176</i>
<i>Begrip is alles.....</i>	<i>177</i>

Liefste mijn

Zal ik ooit
Hand in hand
Met iemand lopen
Zal ik ooit
Iemands geliefde zijn

Zal mijn hart
zich ooit
Voor liefde openen
zal ik ooit
Aan iemand schrijven
"Liefste mijn"

Koppig omhoog

je houdt je vast aan de richel
klautert moeizaam naar omhoog
onder je het zwarte lonkend

soms dan wil je loslaten
je gemakkelijk laten vallen in het zwart
wegzinkend in die diepte lonkend

verlangend naar die omhelzing
van dat duisterdiep fluwelig zwart
klauter ik koppig door

omhoog naar het licht
dat licht en leven en die vrolijkheid
daar waar ik ook weer wezen wil
klauter ik koppig door omhoog

Koelende wind

Koel is de wind
Koel waait hij om mijn oren
Koel om mijn hoofd

Koelt verhitte piekergedachten
Geen rond en rond en rond malende raderen
Mijn hoofd voelt eventjes zalig verdoofd

Moederlief

toen ik nog een kleine ikke was
met twee paardestaartjes in het haar
leerde je mij praten
en hoe je op het potje plast

later schoolgaand veel gepest
er thuis altijd een kopje thee
en een koekje soms er bij
een luisterend oor
een portie welgemeend advies

studeren en examens kwamen, gingen
solliciteren en toen fluks een baan
moeder was er altijd voor me
een kopje thee, een luisterend oor
ook veel levenswijsheidopgedaan advies
een anker in mijn leven en bestaan

en ook nu, nu je oud en grijs bent
en lichamelijk niet zo sterk als toen misschien
ben je er nog altijd weer voor mij
leer je mij nog iedere keer weer
hoe ik het beste leven kan

sta je voor me klaar
als ik moet lachen, praten, klagen
lach en leef je met me mee
met een kopje thee en
een portie welgemeend advies

We zeggen het wel niet zo vaak
Doen het liever met een knuffel
maar 't is toch altijd weer
dat ik me volop realiseer:
moederlief, ik hou van jou!

De blues

Soms heb ik de blues
Dat is misschien oud nieuws
Niemand om mee te praten
Alle muizenissen in het hoofd laten

Maar met wat geduld weet ik
Dat ik toch niet in die blues stik
Want zo gaat immers het keer op keer:
Vrolijkheid komt heus wel weer

De regen ruist

buiten is het nat, de regen ruist
binnen is het licht wat zoek
ik drink thee en lees een boek
leven is even gezellig en juist

het weer dat maakt een natte vuist
ik loop met een plu en druppels tikken
ze doen een natte kat flink schrikken
ik lach en leef terwijl de regen zalig ruist

Bloesemblaadjessnieuw

Ik wandel
Dat kan ik weer
Vogels fluiten,
Bloesems bloeien

In een huis verderop
Speelt een kat
Met het touwtje
Van het rolgordijn

Een windvlaag
Bloesemblaadjes warrelen
Waar ik wandel
In de roze bloesemblaadjessnieuw

Badderende vogel

Het regent in het struikgewas
Ik zit hier achter het glas
Een vogel baddert in een verse plas
Ik wou dat ik die vogel was

Dag-einde

De zon zakt
De dag is weer voorbij
Weer een dagje dicht
Dichter bij genezing
Voor mijn rug en mij

Toekomstangst

Achter me het licht
Van het verleden
Voor me het grote zwarte gat
De toekomst, wat brengt me dat

Als ik over dertig jaren oud ben
En een beetje minder kwiek dan nu
Wie zal dan voor me zorgen?
Als ik dat zelf niet meer kan?

Als ik in het ziekenhuis lig
Wie komt dan op bezoek?
Wie houdt mijn hand vast
Bij een doktersbezoek?

De toekomst, dat enge zwarte gat
Hij maakt me bang tot in mijn tenen
Soms zo erg dat ik er van moet wenen

Dan voel ik me soms zo eenzaam
Eenzaam en alleen
Geen partner, geen broers of zussen
Geen dochter, en geen zoon.

Ik weet dat ik sterk zou moeten zijn
Zou moeten vertrouwen op het oude
"Mettertijd komt raad"
En dat alles heus wel goed zal komen

Maar zo sterk ben ik soms niet
Soms ben ik zwak en bang
Bang voor de toekomst

Bang voor de eenzaamheid
Die hij schijnt te brengen
Vertwijfeld zoekend, speurend
Naar dat kleine glimpje licht
De duisternis krampachtig negerend.

Avondstilte

dag zon, hoi maan
hoi invallende schemering
wandel je met me mee?

ik wandel in de avond
kijk naar binnen bij
openstaande gordijnen

gezellige gezinnen zitten samen
rond gul gedekte tafels
een pietsie jaloers, toch wel
ook tevreden

even wandelen
moe en overprikkeld
geniet ik van de avond
de stilte

in de stilte van de avond
komen de
zintuigen tot rust

Adem, ik hou van jou

Adem, ik heb je lief
De lucht die mij laat leven
Het lichaam door zuurstof voortgedreven
Mijn adem, ik heb je zo lief

Er is meer waar ik van hou
Mijn ogen die kijken naar verre
Naar de zon, de maan, de sterren
Zonsopkomst in rood, geel en blauw

Ik hou ook van mijn benen
Ze lopen en fietsen en dansen
Wandelen naar allerlei kansen
Ik hou van heupen en knieën,
Van rug en van benen

Ik hou ook van vingers en handen
Zij kunnen fijne dingen maken
Kunnen schrijven en knutselen en haken
Legt muis en toetsenbord aan banden

Werken samen, maken muziek met elkaar
Al tokkelend op de gitaar

Ik hou van huid,
en van mond en van oren
Van kunnen voelen, praten en horen

Ik hou ook van mijn hersens,
Die maken dat ik denk en schrijf en leer
Die maken dat ik dit noteer

Maar het meest heb ik lief
Die zuurstof, de lucht, mijn adem
Ze vloeit door mijn longen en streelt langs mijn neus
Mijn fantastische, heerlijke adem, ik heb je zo lief!

Demonen der nacht

Demonen der nacht
Zij lurken en loeren
in lichtloze hoeken
Geduldig wachtend

Het licht der dag
Verlicht en verjaagt

Dreigende demonen worden
Miezerige muizenissen

De dag, lang en vermoeiend
Is weer voorbij, ik kijk op
Naar maan en sterren
Rustig alleen met de avond
Dan komen ze weer
Lurkend en loerend
in lichtloze hoeken
De demonen, die nachtmerries
Verschrikking in dromen der nacht

Thuis met thee

In de luie stoel achter het raam
Zie ik schaatsen en sleeën voorbij gaan
Winterse ijzel gaat haar gang
Ik plak 't lekker achter het behang
Bij de kachel met een kopje thee
Nou daar straf je mij niet mee

Avond in de Winter Efteling

schemering gloort, avond. valt
duisternis glijdt over de pleinen
de wonderlijk warme winternacht
dempt alle geluiden, maakt ze
wonderlijk zacht

mensen lachen en leven
de geur van een houtvuur
knispert over het park
pinkelen in bomen

ik loop hier in de Efteling
te kijken, bewonderen en dromen

Ik hoor er bij!

ik ben blij, ik ben zo blij
ik hoor er bij.

overdag lopen we samen naar de koffiethoe
nemen elk teamlid mee
niet alleen meer in een hoekje
maar samen in een groepje
en waar zij over praten
het gesprek dat boeit ook mij

's avonds naar de handwerkclub
samen rond een grote tafel
met ons allen breien, haken
en ook kletsen uiteraard
ik praat en luister mee
en ik voel me blij
het hangt om me als een warme deken
want ik hoor er bij

ik hoor er bij,
dat maakt me blij
niet eenzaam in een hoekje
maar samen in een groepje
en waar ze over praten,
interesseert ook mij.

Niemand die gemeen is
niemand die mij pest
iedereen is vriendelijk en aardig
ik mag hen, zij mogen mij
en ik hoor er bij

het hangt om me heen
als een zalig warme deken
ik mag hen, zij mogen mij
en verbaasd, verheugd bedenk ik mij:

ik hoor er bij!

Herfstgoud

Bij elke bries regent het
Gele blaadjes goud
Buiten loop ik, waad ik
Door het tapijt van herfstgoud

De boom laat los
De boom laat gaan
De blaadjes moeten sterven
Maar de boom, die blijft bestaan

Kijken, begrijpen

kijken,
begrijpen
kijken
en vangen in woorden

kijken
kijken, begrijpen
ik kijk, observeer
en ik leer

Geen eerste ontmoeting

Ik praat en lach
Grinnik en ginnegap
Vrolijk en blij
Tevreden met het leven

Maar soms
Kijk ik om me heen
Vraag ik me af
Waar je bent en blijft
Mijn geliefde

Vraag ik me af
Wanneer ik je
Ontmoeten zal

Groet de dag

de zon rijst
als een grote rode kerstbal
hangt hij aan de horizon
hoi dag
gaan we samen leuke dingen doen?

de zon zakt
als een grote rode kerstbal
hangt hij aan de horizon
dag dag
je was fijn gezelschap

Eindigheid

alles is eindig
heeft een einde
en een begin
behalve misschien
een ring

alles is eindig
vreugde, verdriet
vrolijkheid en pijn

dus geniet zolang het duurt
van vreugdevol en vrolijk zijn
alles is eindig
de vrolijke kleuren
het depressieve mistige grijs

Dus hou vol zolang het duurt
want grijs houdt ook een keer op

alles is eindig
vreugde, verdriet
vrolijkheid en pijn

alles is eindig
heeft een einde
en een begin

behalve heel misschien
een ring

Elfje: onweer

viesgroen
de lucht
dikke druppels regen
gerommel en een flits
onweer

Koppig volhouden

Grijs moeras en grijze mist
Grijs, de wereld was grijs
Grijs en zinloos moe.

Ik zei hardop tegen mezelf
"Alles is tijdelijk, alles gaat voorbij

Ook dit gaat ooit weer voorbij
Koppig doorzetten
Koppig volhouden"

Tijdens mijn reis door het grijs
De reis door het grijs naar de kleur
Achter het grijs woont de
regenboog die elke dag vrolijk is
Feestvierende regenboog

Koppig doorzetten,
Koppig volhouden
hielp me tijdens de reis
de reis door het grijs

En daar, in de verte
komt steeds dichterbij
zie ik het regenboogfeest
nog even
koppig doorzetten
koppig volhouden

dan kom ik er wel
samen met de regenboog
vieren van het
regenboogfeest

Onzichtbare tortel

hoog in de boom
onzichtbaar verstopt
in de groene jungle
van de bladeren
ik kijk omhoog naar de boom
zie hem niet

maar het koeren klinkt

Mijn plu en ik

mijn plu en ik
wij lopen samen

regen druppelt
vogels zingen

in de verte fietst iemand
lallend naar huis
in de stamelende stilte
van de vroege zondagochtend

lopen wij

terwijl de regen druppelt
en de vogels zingen
mijn plu en ik

wij lopen samen

Onweersbui

Zon en warm en broeierig
Geen zuchtje wind, geen blad beweegt

Zwaluwen duikelen door de lucht
Op jacht naar veelpotige vliegers

Een blad beweegt, een zuchtje wind
Een boomtop ruist voorzichtig
Donkere wolken racen
In de verte een flits

Plotseling een harde wind
De lucht wordt donker en groenig
Geen zwaluw die nog duikelt
Geen jacht op veelpotige vliegers

Donker, zo donker
Het licht dat moet aan
Buiten flitst en dondert het

Ergens kruipt een klein kind
Angstig weg onder het dekbed
Weg van het overtrekkende
Onweer

Haiku

Door een kier parelt
Schaduwen op het gordijn
De zon schijnt buiten

De schoonheid van een boom

Slapend in de winter
Toon je trots
Het ingewikkelde netwerk
Van takken en twijgjes
En een verlaten vogelnest

De lente verft
Met een hoopgevende penseelstreek
Lichtgroene knoppen op takken
Kleine blaadjes ontspruiten
Aan het ingewikkelde netwerk
Van takken en twijgjes

De zomerzon schijnt
Ik schuil in jouw schaduw
Donkergroene zomerbladeren
Ritselen boven mijn hoofd

Milde zomerregen druppelt
Ik schuil in jouw schaduw
Druppels wringen zich
Door het dak van
Donkergroene zomerbladeren

De herfst komt
Geel en bruin en rood
Je maakt je klaar voor
De winter

En laat je bladeren los
Om trots de naaktheid te tonen
Van het ingewikkelde netwerk
Van takken en twijgjes
En een verlaten vogelnest

Gouden regen

water druppelt
druppelt van de bomen

de zon
schijnt
licht in de druppels

ze lijken van goud
een gouden regen

Haiku

Het sneeuwt roze sneeuw
Bloeiende bomen groeien
Flanerend in rust

Wachten op de bus

De wolken zijn roze, oranje en geel
Vogels zijn al wakker en fluiten volop
Vanonder struikgewas lichten kattenogen op
Terwijl ik sta te wachten op de bus

Kleine hoopjes zand op het trottoir
Hier lagen mieren duidelijk niet te pitten
In de boom zie ik een zanger zitten
Terwijl ik sta te wachten op de bus

De zon komt langzaam op
Een hond loopt langs, zijn baasje groet
Ik koester mijzelf in heerlijk zonnegloed
Terwijl ik sta te wachten op de bus

Schaduwen op het gras

Schaduwen op het gras
Ik wou dat ik een vogel was

Pikkend in schaduwvormen
Zoekend naar wormen
Die zich schuilhouden onder de schaduwen

Onder de bladerige schaduwen op het gras
Ik wou dat ik een vogel was
Pikkend in de schaduwen op het gras

Even een straatje om

Ik weet het niet
Maar wil het wel weten
Nieuwsgierig
maar kan niet verder gaan
ik sta voor een blinde muur
en stoot mijn kop, au.

Het is niet meer uit te zoeken
Er zit in die blinde muur
geen deur
geen raam
geen gat, geen niks.

AAAAARGH!

Weet je wat?

Ik ga even lopen
Even stil een straatje om.

Hoi Zon
Wat schijn jij fijn
Geel in blauwe lucht
Dat vind ik fijn

Dus
Schijn maar fijn
Lekker licht en vrolijk
Schaterlach maar lekker in de lucht

Hoi Wind
Wat waai jij fijn
Frisse wind waait
Langs mijn hoofd
Dat vind ik fijn

Dus
Waai maar fijn
Lekker even fris
Alle spinnewebben uit mijn hoofd
Alle piekeraars en muizenissen
Waai maar lekker
Waai maar lekker even weg

Vroege lentezon

Relaxt in de zon
Op een ver perron
Het perron van spoor zeven

Ik heb niet veel tijd
Het kan maar heel even
Maar in dat heel even
Is het toch heel erg fijn

Om even bij de lentezon
Bij die vroegwarme zon
Met de zon even samen te zijn

Elfje: zalige zon

zon
zalige zon
zalig zorgeloos schijnend
Wonderlijk warme winterse zon
lente

Stom, stom, stom

stom stom stom
jij bent stom
zeg het stemmetje
jij maakt een domme fout
en daarom ben jij oliedom
daarom ben jij stom

NEE!

Ik ben niet stom
schreeuw ik keihard terug
ik maakte enkel maar een domme fout
maar daarom ben ik heus niet
daarom ben ik echt niet

daarom ben ik nog niet stom

Recht die rug, omhoog dat hoofd
enkel maar een domme fout
dat gebeurt toch iedereen wel eens
breister, steken vallen, paard en struikelt

je bent nog steeds de moeite waard
je bent niet oliedom en stom
je bent van waarde, mag bestaan

alleen het stemmetje is stom
want wat je zegt dat ben je zelf
daarom is dat stemmetje zelf oliedom
daarom is dat stemmetje nou zelf zo stom

Ik zou willen huilen

Ik zou willen huilen
Maar mijn tranen doen het niet
Ik zou willen schuilen
Maar eigenlijk heb ik geen verdriet

Het is weer eens zulk weer van binnen
eenzaam voelend, eenzaam en alleen
geen lieve armen om me heen
niemand die zegt "rustig maar mijn lief, het komt wel goed"

wat moet ik nu weer met mezelf beginnen
ijsbeer steeds maar heen en weer
zie de keuken en de kamer keer op keer
denk dat ik maar wandelend naar buiten moet

waar is nu mijn vriend, mijn maatje?
die éne iemand die er altijd voor je is?
die éne iemand die je alles zeggen kunt?
die mij zegt "rustig maar, 't is niet zo'n punt"
die liefdevol knuffelt en kalmeert

soms probeer ik het wel uit te leggen
mensen zeggen dan toch vaak:
"jij, jij bent alleen en dús gelukkig
Kijk naar mij, mijn man/vrouw, dat is pas echt een egoïst
Weet jij wel dat ik het zoveel zwaarder heb dan jij?"
En dan gaat het heel snel weer om hen en hun problemen
gaat het weer om luisteren en om begripvol zijn.

Ach, eigenlijk mag ik ook niet klagen
'k Heb een baan en een dak boven mijn hoofd
Een kachel, stromend water uit de kraan
En lieve ooms en tantes,
lieve vrienden en een hele lieve moeder
Mensen die van mij houden, echt wel echt en echt wel veel.

Maar soms, dan mis ik toch die éne
Die éne, die alleen maar kijkt naar mij
Die éne van wie ik zoveel houden zou
En die ook zoveel houden zou van mij

Koppig eigenwijs geloof ik toch nog steeds
Ondanks die inmiddels zoveel jaren vrijgezel
Dat hij ergens toch bestaat en leeft, die éne,
dat ik hem enkel nog maar tegenkomen moet

Tot die tijd voel ik me soms eenzaam
zou ik soms wel even willen huilen
zou ik soms wel even willen schuilen
ook al heb ik eigenlijk geen verdriet.

Wespewerkster

Een wespewerkster
zit daar op het raam
de zomer loopt ten einde
en nu zit zij dood te gaan

haar taak is klaar en af
zij heeft haar werk
deze zomer weer gedaan

Pad op het pad

er woei over het pad
een herfstachtig blad

of iets anders misschien
't was van verre
niet echt heel goed te zien

het waaide niet maar
bewoog toch echt wel
het hupte en hupte heel snel

toen wist ik: da's geen herfstachtig blad
da's een kikker. Kikker of pad
een kikker of pad huppend daarginds,

een pad daarginds op het pad.

Ochtendritueel - experimenteren met onomatopeeën

krakrak

spetter spatter spetter spatter spetter

bif

poing

roeffffff

clic clic clic clic

rinkel rinkel

klik klak klik klak klik

kam

kam kam kam

sploing

kam kam kam kam kam

sploinggg

kam borstel kam borstel borstel

SPLOING

“Grrr

Splufrt

fzzZZZffffzzzzFFFZZZzzzz

klik

WHITE

IEIEIE

pppssssssshhhhhhhh

borstel borstel borstel kam

WHIEIEIEIEIEIEIE

Kam

psh psh psh

"Ha

kletter kletter

klik klak klik klak klik klak klik klak

klink. Klonk

rrrrummmmmsssssss

klik klak klik klak klik klak

klik klak klik klak klik klak klik klak

bliep bliep

Bof

```
vrrrrrrrrroeoeeoeoeoeoeoeoeoeommnnnnnnnnnn
```

Alleentijd: een elfje

elleentijd
stil, thuis
even geen mensen
even introvert mogen zijn
chill

Droompuppy

Ik droomde dat ik een puppy had
Vrolijk blaffend op de mat
Dol op knuffelen en spelen
Snuffelend zich nooit vervelen

Ik droomde dat ik een puppy had
Lusteloos zielig kijkend op de mat
Krachteloos, uitgemergeld, vachtje vlekkelig rood
Ik droomde, 't werd een nachtmerrie

Droompuppy ging dood

Het stormt in 't land

De wind speelt tikkertje op de parkeerplaats
Met gevallen bladeren en een enkele tak
De bomen die zwaaien, zij ruisen onrustig
Ineens zegt een tak overduidelijk krak

Fietsers zweten en zwoegen en ploegen
Zij hebben hem tégen, en goed
Aan de andere kant zeilen fietsers voorbij
Door de wind opgejaagd tot haastige spoed

Het stormt in Groningen
De zee die bruist en beukt op de dijken
De wind die suist en huult om 't huis
Rukt aan alles wat los zit te lijken

Dijkgraaf en zijn mensen alert en in touw
Zij die de waterwerken kritisch bekijken
In deze gure stormachtige nacht
Zodat de zee blijft aan haar kant van de dijken

En wij? Wij "volk van loug en stad"?
Wij gaan gewoon ons gang
Dankzij 's Waterschaps mensen
Zijn wij voor natte voeten niet bang

Aspirientje

hoofdpijn
hoofdpijn hoofdpijn
hoofdpijn hoofdpijn hoofdpijn
hoofdpijn hoofdpijn hoofdpijn hoofdpijn

Aspirientje

Iemand overleden

Er is iemand overleden
Zo goed kende ik hem eigenlijk niet

Maar soms werkten we samen
En ook al kende ik hem eigenlijk niet
Toch moet ik even huilen
Toch doet het me verdriet

Ik moet denken aan de nabestaanden
Vrouw en kinderen had hij wel misschien
Er is een gat geslagen in hun leven
Zij moeten zonder hem nu verder

Zullen hem nooit meer zien

Er is een collega overleden
De aarde draait verder en
we moeten door

Maar alleen op de wc
Moet ik toch even huilen hoor

Protest tegen superioriteit

Ik ben mens, zoals jij
Tien vingers, tien tenen
Een hart dat kan bloeden
En ogen die wenen

Jij vindt jezelf misschien beter
En zegt tegen mij
zegt olifant, varken of nijlpaard
Of iets vergelijkbaars van vernederende,
Van hatelijke, scheldwoordige aard

Maar als je mij snijdt
dan blijkt mijn bloed
toch ook rood
Dan bloed ik net zoals jij,
Bloed ik ook gewoon dood.

Wij zijn samen allen toch mensen,
Ja, wij samen, wij allen, ja wij
We hebben tien vingers, tien tenen
En ogen die wenen

En een hart dat bloedt en dat schreit
Om de superioriteit in de wereld
Die mensheid en vrede
Wreed van elkaar scheidt

Elke ademteug is een geschenk

Elke ademteug is een geschenk
Als het goed gaat,
of juist niet

of iets ertussenin
misschien
Je leeft en beweegt en denkt

Als de zon schijnt
Als het regent
Als je je teen stoot
aan de kast

als je moe bent, zo moe
dat je alleen nog huilen kunt

Als je ruzie hebt of juist samen uit bent
als je 't liefste thuis wil zijn
of juist
zo graag
even ergens heen
Elke ademteug is leven
is het mooiste geschenk

Ik wandel, kuier, loop
ene voet voor ander
voel mijn lijf bewegen

Blij
dat ik dat kan

De zon schijnt en
ik haal diep adem ruik de bloemen en de bomen
en die hele fijne
het-heeft-net-geregend-geur

Elke ademteug
is een geschenk

Gemiste regen

Het regent. Eindelijk eens lang en serieus.
Dreinend drenzend voor het eerst in weken
Zon en regen en onwederdonderend furieus
Maar vijfendertig graden zomerhitte is nu wel geweken

Dus de plu weer opgezocht,
en ook de jas met capuchon

Regen, oh mijn lieve regen! Gunst
ik heb je zo gemist!
Helder denken was door hitte uitgewist
Klemgezet door genadeloze hete zomerzon

Ik wandel in de regen met een plu
Plas door plassen, lach. Wat is het heerlijk nu!
Zwetendwarme zomerhitte ben ik niet echt van gediend
Milde zachte zomerregen is mijn beste vriend

Een kaarsvlam

Een kaarsvlam
Eenzaam licht in het duister
Met de wind lustig dansend
Op onhoorbaar ritme. Luister.

Een kaarsvlam
Speldeprikje van licht en van dag
Van warmte en zonnige zomer
In de lange winterse nacht

Storm op zee

het ijkpunt het anker
houvast in wilde ruwe zee
onheilspellend donkere diepte
trekt je gretig naar benêe

hou vol en hou vast
de zee zo groot de boot zo klein
deze storm duurt niet voor eeuwig
morgen zal het zonnig zijn.

Ochtendstond

mensen zijn massaal in dromenland
de bezorger van de ochtendkrant
zwaait en zegt beleefd:
"dag mevrouw"
en ik wandel hier voor dag en dauw

vogels fluiten vrolijk en warm
een blaadje strijkt langs mijn arm
op weg van tak naar grond
vredig vroege ochtendstond

een merel heeft liedjes in de kop
een scharrelende spreeuw laat zich zien
de zomerzon is amper op
of nog niet eens, misschien

Verlaten glorie

grote eindeloze lege hal
grijsig stof dat echoot klaaglijk
voetstapgeluid weerkaatst heel onbehaaglijk
enkel nog bewoond door geestental

monument van ooit beroemd en nu gewezen glorie
werknemers en machines zijn niet meer
zij vertrokken naar 't beter economisch weer
deez' oud fabriek is nu alleen memorie

ooit bruisend bron van grote werkgelegenheid
mensen werkten samen voor het groter goed
verdienden hier hun maand'lijks poet
oud fabriekspand eenzaam zwemmend in de tijd

niets is blijvend, niets is eeuwig
alles gaat ooit verloren in de tijd
wordt geweest, beëindigd, kwijt
en enkel de herinnering blijft

Even lekker saggerijg

Ik wil niet ik wil niet ik wil niet
Roept het stemmetje in mijn hoofd

Wil niet vrolijk zijn, wil niet vervelen
Wil niet aardig zijn of lief
Wil eventjes gewoon narrig zijn

Lekker in mijn eentje
Alleen zo in dit lekker knusse huis
Gewoon voelen wat ik voelen wil

Zonder dat eeuwige
Dat stomme
Irritante ergerende

"Doe toch eens wat vrolijk"
Of het even irritante
"Lach eens even lief"

Lekker in mijn eentje
Alleen zo in dit lekker knusse huis
Kan ik veilig grauwen snauwen
En een beetje schelden ook misschien

Zonder dat een lief moet lijden
Zonder dat een lief moet dragen

Mijn op dit moment
Eventjes
Zo chagrijnig slecht humeur

Sneeuwwitje en rozerood

Rood satijn en witte kant
Samen hand in hand
Maagdelijk wit en liefdevol rood
Gevoelens geven zich bloot

Wit, rein, onschuldig en puur
Rood, passioneel en vol vuur
Samen klein en samen groot

Sneeuwwitje en Rozenrood

Kat op de mat

Kijk daar zit een kat
Ginder op de mat

Ze staart, ze kijkt
Ze is niet wat ze lijkt

Sprookjeskat,
Spook je, kat?

Als ik even in mijn ogen veeg
Is de mat ineens weer leeg.

Een elfje over de zon.

Goh.
De Zon.
Tussen wolken door
Schijnend in het blauw.
Tof.

Ontmoet je jezelf

Zie haar voor je staan
Haar fouten en deugden
Helder als glas

Samen alleen, zij en jij
Bekend toch zo onbekend
Vinden jullie elkaar

Hier in de rust en de stilte
Samen alleen in eenzaamheid
Ontmoet je jezelf

Dode lucht

De lucht staat stil, geen zuchtje
De lucht voelt dood en moe
Niet en niemand die de tuin verstoort
Ook de ramen zitten stevig-angstig toe

Ik wil naar buiten naar de storm
Frisse wind om mijn kopje toe
Voel die lucht die leeft en stroomt
Dan ben ik plotsklaps niet meer moe

Luie lenteregen

Lopend in de luie lenteregen
Lopend in de regen zonder plu
De capuchon die bungelt op mijn rug
Kleine druppels vallen op mij neer

In de verte kleine donderkraak
Zelfs het onweer dat lijkt lui vandaag
Regen roezemoezend in de bloemen
Druppels op de blaadjes fijn en teer.

Irritante oh-wat-ben-ik-toch-zielig-bui

Ik heb er een, ik heb er een
Zo'n irritante oh-wat-ben-ik-zielig-bui
Even eenzaam en alleen en
Knuffelloos.

Ik voel me net een grijze saaie kouwe regenbui.

Ik ga een stukje lopen in de zon
De vogels horen kwinkeleren
Positieve dingen denken, zeggen, zien.

Want ik ben niet zielig, moet ik mezelf
Even heel erg nodig opnieuw weer leren

Ik ga maar eens even douchen
Stap het heerlijk warme water in
En de irritante wat-ben-ik-toch-zielig-bui
Spoelt weg
Spoelt zo de riolering in

Het wordt weer dag

Duisternis en donkere wolken
Na zelfs de mooiste zonnigste dag
Wordt het weer langzaamaan duister
Wordt het weer pikdonkere nacht

De nacht en haar schoonheid
Met maan en met pinkelende sterren
Aan t zwartfluweel firmament
Met dromen van beelden van verre

Maar de aarde draait verder
Het wordt eveneens ooit weer dag
Ook bij de donkerste wolken
En de allerdonkerste maanloze nacht

Houdt vol en houdt moed
Zie, daar aan de horizon gloort
Het rozigetinte lichten van Eos
Die je verlangen naar dag heeft gehoord

Eventjes geduld

De rug doet pijn
De neus verstopt
Hoest en kuch en auauau

Moet dat nou?
Rugpijn en verkouden tegelijk?

Eenzame ogen sluiten
Droom van buiten
En van zonder pijn
Snel weer beter zijn

Dan kan ik weer
Stad in, mensen tegenkomen
Gezellig terras

Nog niet helemaal
Eventjes geduld nog
Maar straks kan het weer

Blij

Doei ze!

Een mens die jaagt en holt
Een mens die "moet" zoveel
Sociale druk die actief je ikke molt
Depressiviteit is dan je deel

Je moet eerstens altijd vrolijk zijn
En ook beschaafd en oh zo netjes
Ohja ook onschuldig, braaf en rein
Verguisd en nagewezen worden alle "sletjes"

Je moet ook slank zijn, vinden ze
Mooi en dun en eeuwig jong
Perfekte moeder, vrouw, vriendin
Geen enkele rare bokkensprong
Maar wie zijn die "ze" dan eigenlijk wel
Die "ze" die dat alles zomaar vinden
Van wie we alles "moeten"
En die nooit eens inbinden?

Misschien zijn het wel de media
Tv en film en radio, tijdschriften en reclames
Gevuld met het ideale stockfotogezin
En naar 't onbereikbaar ideaal gefotoshopte heren en ook dames

Die ongeziene "ze" van wie
Mannen stoer en sterk zijn moeten
Vrouwen slank en sexy en beslist niet feminist
Maar die zelf voor 't onbereikbaar voorgeschoteld beeld nooit boeten

Bekijk het maar, jullie onbekende "ze"
Bekijk het maar, ik speel niet mee
Ik ga mezelf zijn tegen jullie regels in
Lieve lezer dezes, doe je met me mee?

Koud is het niet

Het regent en miezert een beetje
Maar herfstiger hard is het niet
Druppels op regenponcho en plu
Maar echt koud is het niet

Een buitenterras met parasol
Staat heel optimistisch zomers te zijn
Ik neem plaats voor een koffie
Want koud is het niet en lente is fijn

Een slechte bui

Zonneschijn en vrolijkheid, iedereen die lacht
Maar van binnen heeft een demon me in zijn macht
Hij zegt me dat ik niets kan of ben, waardeloos stuk vreten
Ik krimp ineen en huil, wil dat echt niet weten

We vechten, hij en ik, slagveld om ons heen
Hij zo groot en sterk, kleine ikke helemaal alleen
Koppig zet ik door, en de overwinning wordt van mij
't Volgend treffen zal weer ietwat makkelijker zijn

leder mens is een verhaal

leder mens is een verhaal
Van vreugde en verdriet,
Van fout en goed en
Van geluk en tegenslag.

ledere mens is een verhaal
Van dreigende duisternis
Maar ook van stralend licht
En van dapperheid in alledag.

leder mens is een verhaal,
dus oordeelt niet
voordat je heel 't verhaal
in volledigheid ziet.

Onwetend van de stilte des ochtends

Daarboven is het druk en lawaaiig
Hieronder heerst stilte en rust
Daarboven rijden veel auto's en bussen
Hieronder is slapend gesust

Daarboven rijden ze racend en razend voorbij
Hieronder kijkt een merel op een boomtak naar mij
Een koolmezige kerel kwettert en fluit
Boven het zoemerig auto- en bussengeluid

Kijk ze daar rijden, onwetend voorbij
Niet wetend van rust en van stilte,
Van mussen en merels fluitend en blij
De schoonheid des ochtends als nog iedereen slaapt
Daar rijden ze zomaar onwetend voorbij

Kerstborrel

Het zaaltje is lang en heel laag
Wel wat klein en ook heel erg vol
Mijn hoofd draait bij binnenkomst dol
Bij horen en zien van die mensenhaag

Kerstborrel, ja dat is vanavond en nu
"Gezellig", zei men, "Goh Ingrid kom ook!"
Maar mijn zintuigen raken meteen van de kook
Zoveel mensen en stemmen in kantoorlijk tenue

Ik kijk en ik praat en probeer het toch echt
Overprikkelend manhaftig zintuiglijk gevecht
Te veel geluiden, mijn hoofd dat verdrinkt
Vluchten wordt het sterkste instinct
Mezelf alleen nog van spanning en hoofdpijn bewust
Vind ik alleen in mijn auto eindelijk heerlijke rust

Fantasie in slaap

Soms heb ik rare beelden
Mijn fantasie zet mij voor aap
Meestal in de vage wereld
Tussen wakker zijn en slaap

De maartse haas zit thee te drinken
King Kong eet met mes en vork
Terwijl de soepterrine verandert
In een monsterlijke hork

Darth Vader, die van Star Wars,
Werkt op de Starship Enterprise ineens
In beveiliging met Worf
Terwijl hij mompelt: "goh De Kracht is sterk in Leens"

Een wandeling langs groene weiden
En de hemel prachtig blauw
Verandert in een blackjacktafel
Met croupier die roept om inzet, gauw.

Zulke onzin schotelt de fantasie
Mij elke avond voor
Tot ik uiteindelijk, heel ontspannen,
Alleen mijn eigen snurken hoor.

Nietserige dag

Het is een gewone saaie dag
Een dag van koude kille herfst
Net te laat voor Sinterklaas
Maar nog te vroeg voor kerst

Een grijze druilerige dag
Het miezert gewoon wat door
Druppels tikken op het venster
Van plikplokpluk is wat ik hoor

Een stille, saaie nietserige dag
Nat en grijs en koud en kil
Maar ook dag waarop ik leef
Waarop ik heerlijk ademen mag

Hondemiddag

samen in het bos
hij blijft op het pad
en ik loop lekker los

samen even weg
ik snuif en wroet en graaf
graaf alle bladeren weg

sSamen even uit
ik blaf vrolijk naar mijn baasje
hij aait mij om mijn snuit

Maandagochtend, elfje

Maandag
Wekker gaat
Regen ratelt ruiten
Bed is zoooo lekker
Koffie

Stoere Meiden huilen niet

Soms dan wil ik huilen
Maar mijn ogen blijven droog
Soms dan wil ik huilen
Maar mijn ogen blijven droog

Want grote meiden huilen niet
Ook al hebben ze verdriet
Geen traan die hen verried
Sterke, stoere meiden huilen niet

Naast computers tussen stoere mannen
Dat is mijn werk, mijn bestaan
Ferre knapen, stoere Jannen
Emoties hebben geen bestaan

Want stoere mensen huilen niet
En stoer, wie wil dat niet zijn?
Dus stop weg het klein en groot verdriet
Anders kun je niet een Stoere Dame zijn

Dus slik weg, die brok in keel
Vergeet verlangen naar een knuff
Kil en koud en verstandig rationeel
Computeresk zonder ach en wee en puf

Maar zo'n rationele kooi is niet zo handig
Mensen hebben immers ook gevoel
Waarom toch altijd dat verstandig?
Kill en kalm en logisch ook een boel

Maar soms is dat moeilijk, soms dan gaat dat niet
Want dan is er klein of groot verdriet
Moeizaam slikkend pogend tot het tonen niet
Want grote meiden huilen niet

Thuisgekomen dan met doffe bons
Val ik in bed en pak de knuffelbeer
En ineens weet ik het dan weer
Ook Stoere Meiden huilen soms.

Bomenknuffels

Ik loop in het bos heel alleen
Een boom kijkt me na
slaat een takkige arm om me heen
Zijn bladeren ruisen

Een vos sluipt langs onze wortels heen
Gebladerde broeders kijken hem na
Moeder natuur en ik, wij zijn een
Onze bladeren ruisen

Afscheid is een nieuw begin

Soms verlang ik naar een einde
Soms verlang ik naar een nieuw begin
Soms verlang ik naar "heel anders" en een nieuw verhaal
Soms verlang ik naar het schutblad met het woordje "fin"

Maar een einde dat betekent afscheid
Laat los, het bekende dat is weg
Afscheid is een beetje doodgaan
Achterlaten langs de levensweg

Afscheid, snoeien in je leven
Hak weg dat dode hout
De pijn is maar voor even
't Is ook maar even dat je rouwt

Snoeien dat geeft ruimte
Ruimte voor iets nieuws en fris
Zoals het ook in de natuur
Ieder jaar weer lente geworden is

Maar tussen oud en nieuw
Daar zit dat zwarte gat van pijn
Dat grijze leeg van afscheid
Dat grijs en pijnlijk niets van afgesneden zijn

Over de herfst

De dagen worden korter, duister krijgt de overhand
De zon schijnt nog maar 't is al best wel fris
Duidelijk dat de zomerwarmte weer vertrokken is
En 's nachts vriest het weer op 't land

De winter nadert, de winter met haar kou en sneeuw
Met bittere wind die je doet huiveren en rillen
Met stijfbevoren vingers en met katten die naar kachels willen
Met geen vogels, enkel die schreeuw van een eenzame meeuw

Het is weer die tijd van het jaar
Tijd voor snert en boerenkool en hutspot
Tijd om dag te zeggen tegen zomerzot
Tijd voor ganzenborden samen bij elkaar

Ach wat kan ik zeggen dat niet al eerder is gezegd
Die mooie zomer is alweer voorbij en laat de herfst achter
Wind en regen, storm en geel-en-rood-gebladerde wachters

En weer wordt de melancholieke bui bij mijn voordeur neergelegd
Het mooie weer is nog niet eens helemaal voorbij
En ik droom alweer van lente, paashaas, kuikens en van maart
Van fris jong groen, de eerste zwaluw en een narcisje ook er bij
Die de lente als een nieuw begin ervaart

Zon-dag

De zon schijnt, de lucht is mooi strak en blauw
Het is werkelijk een echt prachtige dag
De zon schijnt op mij neer met een vriendelijke lach
Nergens het kleinste greintje van sombere herfstige grauw

Heerlijke dag, schitterende verrassing na de angstige nacht
Zomerkleed tooit nog de wereld, trots als een pauw
Een vleug van geel toont de herfst is in aanbouw
Maar nog is het zomers en warm, een dag die alles vermag

De heldere fijnwarme zon in de strakblauwe lucht
Vogels kwetterend nog niet naar het zuiden gevluht
Mensen zijn vrolijk, ze zingen en dansen

Mensen zijn lachend met elkander aan 't sjansen
Op deze heerlijke zalige zonnige zon-dag
Een dag die zegt dat eventjes alles echt mag

Station Vakantie CS

Donker met soms een flits
Een flits van wat licht
Onze snelheid neemt af
Een station komt in zicht

Ik stap uit en ik kijk
Een meneer in een pak
Met vliegtuigspeldje, dus hij is piloot
Hij vliegt voor zijn brood

Ik kijk om naar de trein
Veel mensen met koffers
kunnen niet vakantiedringerig wachten
Het zijn allemaal boffers

Veel mensen, vol, het is vol
Het is erg vol op Schiphol
Ik bedenk, terwijl ik wat afgunst ervaar:
Hun vakantievliegtuig staat klaar

Een tuigje met touwtjes

Ik zit in een tuigje
Met heel veel touwtjes vast op mijn rug

Ik zit in een tuigje met touwtjes
Ze trekken mij naar het donker terug

Ik zit in een tuigje
Ik wil graag vooruit naar de zon

Ik zit in een tuigje met touwtjes
Maar de zon geheel niet bereiken kon

Ik zit in een tuigje
Met staalkabels dik als mijn duim

Ik zit in een tuigje met kabels
Het trekt mij terug in het donkere ruim

Ik zit in een tuigje
Koppig knip ik door kabeltjes heen

Ik zit in een tuigje met kabels
Koppig volhoudend knipknip een voor een

Ik zat in een tuigje met touwtjes
Het trok me naar achteren, weg van de zon

Ik zat in een tuigje
't is de zon die ik won

In spin

Rond en rond en rond gaat het
Vastgezet met ankerdraden
Heel dun maar sterk flexibel tot en met
Ingewikkeld bouwsel van spinnedraden

Middenin zit hij heel stil te wachten
Met acht pootjes en acht oogjes alert
Vliegen vangen is hij met zijn web bij machte
Stil wachten tot hij beweging gewaar werd

Een spinneweb, zo fijn en kunstig delicaat
Zomaar hier tegen een saaie kale muur
Om te zien een prachtig mooie plaat
Een wonder van de natuur

Dameskledingrek

Ik zie je hangen in het rek
Zo stoer en ook wel feminien
Ik sta stil en denk "verrek"
Dat shirt is echt heel leuk om te zien

Naar de paskamer gaan wij samen
Ik trek je aan en denk sip "verrek"
Aan ben jij níet leuk om te zien!
Spijtig hang ik je terug in het rek

Dag zomer, welkom herfst

Langzaam vervaagt het groen naar geel
Het zomergroen wordt bruin of rood
Nog is bries gelijk een warme zomerstreel
Die ooit groene bolster, nu een rijpe noot

't Is tijd, de herfst klopt aan de poort
Het einde van de zomer komt nu nader
De lome warmte stroomde zalig voort
Zij wordt verdreven door het winters kader

Spoedig zal het weer veel kouder zijn
Met storm en regen en ook wel met ijs
En de bladeren zullen vallen van de bomen

Dan zullen wij weer wachtend binnen zijn
Schuilend voor het arctisch paradijs
Wacht de wereld tot de lente terug zal komen

Reddende ogen

Reddende ogen
Ogen vol mededogen
Ogen vol liefde en trouw

Onbekende geliefde

Ik blijf wachten
Wachten op de eerste ontmoeting
De eerste ontmoeting met jou

Herinneringen aan De Arabier

Achtergrond:

als kind woonde mijn moeder in de Groninger wijk Helpman. Elke week kwam het draaiorgel De Arabier door de straat. Een wekelijks hoogtepunt waar ze - tot groot plezier van de gids - in geuren en kleuren over vertelde toen we diezelfde Arabier tegenkwamen in het museum De Speelklok in Utrecht.

Vrolijk dansten wij in 't rond
Samen met de andere kinderen
Alsof er geen donderbui bestond
Even niets wat ons deed hinderen

We riepen, zongen, lachten uitgelaten
Vrolijke Noten buitelden om ons heen
Niets en niemendal was er te haten
En liet somberheid ons gauw alleen

Dat draaiorgel genaamd de Arabier
Gaf ons magnifiek muziek, meneer Perlee
Het bracht in onze straat altijd veel vertier
En wij dansten gaarne met dat beroemde orgel mee

Nu, zo heel veel jaren later
Is het orgel met pensioen en vut
Staat het diep verstopt in hartje Utrecht
Als speelklokmuseumstuk

Maar nog mag het orgel zijn muziek gul delen
Want de museumgids, die laat met groot plezier
Het ding nog één keer een stukje spelen
Als herinnering aan 't groot vertier

Het meisje zonder droom

Er was eens, in den verre
In het land van waan en hoon
Daar leefde eens een meisje
Een eenzaam meisje zonder droom

Zij was diep ongelukkig
Een droom hebben was toch zo gewoon
Eenieder had er een behalve zij
Een idioot was zij zo zonder droom

Men vond haar gek en stom
Een rareit en heel erg ongewoon
Maar zij had nu eenmaal niets
Zij was nu eenmaal zonder droom

Op de bergen riep zij naar de wolken
Eenzaam droevig, grijs en koud en kil
Wanhopig riep zij: "Help mij, lieve goden!"
"Vertel mij toch wat ik bereiken wil"

"Wij kunnen jou niet helpen"
Klonk plots een stem vervuld met smart
"Wij gaan niet over dromen
Je moet dit vragen aan je eigen hart"

Maar haar hart was leeg en stil
Slechts vervuld van echo-toon
Zij zeeg neer en schreide
Bleef zij dan eeuwig ongewoon?

Snikkend klom zij verder naar het klif
Van het dal klonken de waan en hoon
Een diepe zucht, een traan, toen sprong zij
Zo stierf het meisje zonder droom

Als je er ooit naartoe gaat
Naar dat land van waan en hoon
Luister dan en hoor haar schreien
Een rareit is zij, voor eeuwig ongewoon
Blijft zij het meisje zonder droom

Drie eikenzusters

Drie gezusters
Samen bij elkaar
Midden op de brink
Oh hoe zomers staan zij daar

Drie gezusters
Reikend naar de hemel hoog
Rank en slank verheffen zij
Hun zomersgroene bladerboog

Drie gezusters
Samen bij elkaar
Drie jonge hoge eikebomen
Zo heerlijk zomers bij elkaar

Mevrouw Struisvogel

Ik kijk naar mevrouw Struisvogel
Zij kijkt terug naar mij
Of kijkt zij
Aan mijn te bescheiden ik voorbij

Lichtvoetig op de tenen
Een danseres gelijk
Zij is de koningin
De savanne is haar rijk

Koe in de wei

Hoe zou het zijn
Om een koe te zijn?

Languit liggen in het gras
Wat drinken bij de plas
Kalmpjes aan heerlijk herkauwen
Liggen kijken naar kakelende kauwen
En als de mens komt naar je toe
Dan zeg je heel hard: Boe!

Ze ligt daar zo rustig en kalm
Ver weg van de stedelijke walm
draait haar kop en kijkt naar mij
Terwijl ik loop aan haar voorbij
"Wat denkt zij nu?", vraag ik me af
Als zij mij nu maar antwoord gaf

Maar zij zegt enkel: Boe!
De boer komt naar mij toe.
Ik moet gemolken worden.
Boe!

En ik vraag me af hoe het zou zijn
Om een koe in de weide te zijn

Het boek is uit

Het blad is leeg
Enkel "einde" staat er op
Het boek is uit
De witte leegte dringt zich op

Het boek is uit
Het einde van een tijdperk
Leeg ziet alles er nu uit
Donkere wolken aan het zwerk

Het verhaal is uit en leeg en op
En een verhaal dat uitgelezen is
Laat een nare leegte achter
Als een zee van grijs gemis

Ineens heb ik vleugels

Op mijn rug zitten vleugels, zomaar ineens
Ze zijn sneeuwwit en sterk en tillen mij op
En pardoes vlieg ik, boven Ter Apel en Leens
Ik strijk even neer en troost een klein meisje,
Een meisje die huult om haar pop

Dan stijg ik weer op met die vleugels zo sterk,
Witte vleugels ruisend krachtig in volle vlucht
Hoog boven wadden en dijken vlieg ik
Dan klinkt ineens luid wekkergetik
En ik keer naar de stoffelijkheid terug.

Thuisblijver

Auto's hebben zo'n ding op het dak
Zie ze rijden nokkie-volgepakt
Naar zon en zee en heel ver weg
Rijden zij naar ver van alles weg

Zij hebben vakantie, zij zijn vrij
Weg gaan zij, zo helemaal blij
Ik zit op kantoor en denk sip: "zij wel!"
Maar ach, mijn kans die komt ook nog wel

Hond en kat schaken

Hond en kat
Spelen schaak op de mat
Hond verloor
En ging er gauw met het schaakbord vandoor

Hij heeft het ding
In de tuin begraven
En zal zich aan een potje schaken
Beslist niet meer wagen

Je hobby of je werk?

Geestelijk
Zeggen "ze"
Sta je sterk
Maak tot werk van
Hobby

Ze
"Ze" vinden
Hobby naar werk
Een heel goed idee
Nee!

Nee
Die stelling
Die foute stelling
Is van de baan
Want

Als
je hobby
ook werk is
Wat is dan hobby
??

Soms
Een ding
Doet wat zeer:
Je hobby, je hobby
Verloren

Hobby
is nu
werken en moeten
Het is geen hobby
Meer

Red boots and a great dane

En toen zat er zomaar een engelstalig gedicht in mijn hoofd:

Red boots she wears
Rubyred boots with studs
She hugs a great dane and says
"Hey Toto, we're best buds!"

An experienced one she became
Having travelled through the land
The fiery spark clearly in her eyes
As danger and fear were always close at hand<
And now there she is, strong and wise
She surely calls no one her boss
Yet still she signs letters with xxx
And writes to us:
"Love from Dorothy of Oz"

Ik ben er

Ik ben er
Kijk naar mij
Loop niet aan mij voorbij
Alsof ik niet besta

Ik ben er
Ik ben niet blond of slank of ideaal
Niet rijk, beroemd of geniaal
Maar ik ben er

Ik ben er
Ik ben maar heel gewoon
Een grijze muis, een simpele eikenboom
Maar ik ben er

Ik ben er
Niet extreem getalenteerd
Niets wat je bovenmatig deert

(Nou ja ik schrijf gedichten
Best wel goed al zeg ik zelf
Maar wat héb je daar nou aan?)

Enfin, als alles is gezegd
En alles is gedaan:
Ik ben er

Ik ben er
Ik leef en ik besta
Ik ben er, kijk naar mij
Loop niet gedachtenloos aan mij voorbij
Alsof ik niet besta

KnuffelBeestenLand: De Legoblokjesdiefstal

In het verre KnuffelBeestenLand
(Da's oostelijk van Fantasikistan)
Woont een oranje knuffelolifant

Samen met zijn vriendje knuffelRex
En zijn vriendin de knuffelBozeHeks
speelt hij heel graag met lego en de K'nex

maar op een dag was er geen vreugde of jolijt
want alle legoblokjes waren kwijt!
KnuffelRex barstte uit in gebrul en luid gekrijt

Heks en Rex en KnuffelOlifant
zaten huilend aan de wallekant
Want er was een legoblokjesdief in 't land.

"Ach laten wij toch stoppen met 't gehuil!",
riep KnuffelOlifant uiteindelijk zeer geërgerd uit
wij gaan naar knuffelWijzeUil!"

"Ga snel op weg", zei Uil, "ga snel op weg"
Want achter Steg, voorbij de Hoge Heg
Woont knuffelHogeHoed, en hij nam jullie blokjes weg".

Daar gingen zij, Heks en Rex en Olifant
Op weg naar Steg en Hoge Heg
Want diefstal kon toch niet in KnuffelBeestenLand.

Na lang lopen zagen zij 't snood figuur
Naast een legoblokjesberg
Achter een hoge legoblokjesmuur

"Kijk!", zei KnuffelHeks, "kijk daar eens goed!
Dat is die rare KnuffelHogeHoed.
Die hebben wij nog nooit ontmoet."

"Luister eens naar wat hij daar roept
Wat hij van zijn legoblokjesdiefstal vindt
Zulke hebzucht is voor ons mooie KnuffelBeestenLand niet goed

HogeHoed was in zijn sas met de gestolen lego wezen spelen
Hij was rijk! Maar in zijn eentje bleek dat niks niet leuk
En eenzaamheid begon zijn goed humeur te kelen.

"Klaag en wee", riep HogeHoed, "ach huil en ween
'k Heb alle legoblokjes, and'ren hebben geen
Rijk als Croesus maar toch ben ik zo alleen!"

"Foei knuffelHogeHoed", zei Rex, "jij vuile dief!
Jij bent dan wel een hoge pief
Maar toch vinden wij jou helemaal niet lief!

Met ons spelen mag jij niet
Jij bent een dief, een boef, een naar figuur
Wij willen dat je enkel tralies ziet!"

Dat riepen Heks en Rex en Olifant

Zij keerden naar hem toe hun rug
Want knuffelHogeHoed vonden zij een nare klant

De knuffelHogeHoed voelde zich toen heel erg klein
Hij zat daar zonder legoblokjesberg bitter wenend
Eenzaam en alleen te zijn

"Ach Hoed", zei Uil, "toon toch berouw"
Je bent alleen en eenzaam, hebt veel spijt
Is jouw leven nu niet heel erg grauw?

Toon berouw, geef toe van wie de legoblokjes zijn
Dan zul je zien hoe eerlijk en oprecht
Jij ineens hun vriend mag zijn."

En nu zijn ze samen heel tevrêe
Al hun legoblokjes nemen zij mee
Naar de grote weide langs de Bree

Samen delend spelen zij zo lief en zoet
Aardiger knuffels heb je nooit ontmoet
Heks en Rex en Olifant

en de knuffelHogeHoed

De rotte appel in de mand

De rotte appels in de mand
Die komen in de krant
In elk mandje is er een
Een die is gemeen

De meeste appels die zijn goed
Betrouwbaar en vol goede moed
Maar die ene rotte appel in de mand
Ja, die komt in het volle licht te staan

En die komt in de krant

Zonnig humeur

Vandaag is de wereld weer zonnig
Vandaag is de wereld weer mooi
Vrolijk en opgeruimd zo tevreden
Gekleed in kleurige zomertooi

Gister was mijn hoofd gevuld met gesomber
Met nevelen en duisternis en mist
Met winter en sneeuw en ijzige kou
Waaruit ik geen uitweg wist

Maar vandaag schijnt de zon in mijn hoofd
Vandaag is het heel erg mooi weer
En wat Murphy probeert en belooft
Mijn goede humeur dat laat geen veer!

Morgen zal het zeker anders zijn
Stemmingen wisselvallig gelijk het weer
Dan zal ik misschien wel weer humeurig zijn
En zie ik het allemaal eventjes niet meer

Maar vandaag is alles goed en prima
Vandaag geniet ik van de kleinste dingen
Vandaag schijnt de zon in mijn hoofd
Vandaag kan ik joehoe-roepend dansen en zingen!

Soms wou ik dat ik een vogel was

Soms wou ik dat ik een vogel was
Een vogel heeft geen zorgen
Vliegen frank en fier en vrij in 't blauw
Niet denken aan de dag van morgen

Maar hier loop ik over de aarde
Het pad in duisternis en nevelen gehuld
Wat vind ik wel en niet van waarde
Welke dromen wil ik zien vervuld

Soms wou ik dat ik een vogel was
Geen zorgen voor de dag van morgen
Hoog vliegend over land en zee
Niet hoeven piekeren, zonder zorgen

Maar hier loop ik op de grond
Tralies en muren blokkeren het doodlopend pad
Als ik nu maar een and're weg vond
Zonniger en vrijer dan dit duistere pad

Soms wou ik dat ik een vogel was
Vliegend zo hoog en zo vrij
Van waar ik wezen wou naar waar ik wil
Naar wat zal zijn van dat wat was

Soms wou ik dat ik een vogel was
Verlangend kijk ik naar omhoog
Naar vleugels, blauw en regenboog
Soms wou ik dat ik een vogel was

Strandje buiten tijd

De zon, daar in de lucht
Stralend in het hoge blauw
Blikkert op het water
Als diamantelijke ochtenddauw

Een zeil daar in de verte
Een man loopt langs het strand
In hemd en korte broek
Een hondje aan de hand

Het is vroeg en rustig
oorverdovend heerlijk stil
Alleen de vogels zingen lustig
En dat is wat ik horen wil

Hier zit ik aan het strand
Lekker rustig in de zon
Te kijken naar de hondenman
Die wandelt in die warme zomerzon

Genieten van de warmte en de zomer
En het zand, da's geel en mul
Met kreeftenrode armen
Grijpend naar zonnebrandspul

Rustig, kalm en vredig
Buiten de wereld en de tijd
Dag wereld, ik ben even weg
Op dit plekje zonder tijd

Lekker in de warme zon
De zomerzon die mij verblijdt
Lekker rustig aan de koffie
Op dit strandje buiten tijd

Droomprins 2

soms dan ben ik alleen
soms voelt het zo leeg en zo stil
een akelig lege aan mijn zij
dan is 't dat ik dagdromen wil

dagdromen van een lieve lach
dromen van een arm om me heen
dromen van een stevige knuffel
dromen van nooit meer eenzaam alleen

wat voor kleur ogen heeft hij?
Heeft hij steil- of krulletjeshaar?
houdt hij van spruitjes, spinazie?
is hij eigenlijk wel knuffelbaar?

zou hij van voetbal houden?
staat hij fanatiek langs de lijn?
zit hij bij verlies van de club
heel de avond chagrijnig te zijn?

hoe zou hij zijn
en hoe ziet hij er uit?
ach wie zal het zeggen
en wat maakt het ook uit

laat mij 's nachts in mijn dromen
zacht, roze-brillig en zoet
laat mij die ene tegenkomen
dat ik die éne ontmoet

en later, vroeg of laat
maar dan in het echt
zal ik hem tegenkomen
dat geloof ik oprecht

Eendje minder

Wielen zoemen op het asfalt
Weilanden aan weerskanten
Een slootje met wat eenden
Verstopt tussen waterplanten

Ineens vliegt hij over de weg
Een schrik gevolgd door doffe klap
Wat net een levende eend was
Is nu een hoopje veren, levenloos en slap

Noodgedwongen houd ik fanatiek mijn ogen
Zoekend naar parkeerplaats langs de snelweg
Een eenzame traan rolt over mijn wang
Verdrietig-ongelukkig veeg ik hem weg

Ik heb een eend doodgereden
Het schreeuwt in mijn hoofd
Dood! Schuldig! Schuldig!
Even is mijn denken helemaal verdoofd

Ik verman mij, start de motor en rij verder
laat achter mij de wereld en de rest
de tijd tikt door en de wereld wacht niet
zelfs niet voor eendje minder op het nest

Roze sneeuw

roze bloesems vallen
dwarrelen om mij heen
het sneeuwt warm en roze
roze sneeuw op grijze steen

de lente is gekomen
na de winter koud en lang
bloesems aan de bomen
roze kleurend behang

Zonnige zondag in Emmen

De zon schijnt
Koffie staat klaar
Een giraf slentert
Zebra's en gnoes hebben
Voor het ontbijt alle tijd

Mussen tsjilpen
Een reiger vliegt langs
Met een vis
Een giraf vraagt zich af
Wat die meid aan het doen is

In de verte
Klimmen ringstaartmaki's
Fluks in een boom
Lekker in de warme zon
Zonnige zondag in dierenpark Emmen

Gewoon heerlijk, gewoon

Herinnering op film

Vastgelegd op film zal de herinnering niet vergaan
van treinwagons bedoeld voor vee die gauw
met mensen volgepropt op de lange weg gaan
naar het onbekend en verre Auschwitz-Birkenau

Opdat we nooit vergeten, staat geschreven
In het herinneringscentrum van Kamp Westerbork
De beelden van wat hier eens gebeurde
Hier in 't lieflijk en rustieke Westerbork

“Dit nooit meer”, roept ieder
Maar als ik om me heen kijk in onze maatschappij
Blijft die ene denkfout steeds aanwezig
Worden sommigen van superieur zijn blij

Wij zijn beter dan jij”, vinden zij
Want zij zijn blank of zwart of geel of rood of zo
Of joods of christen, moslim of wat anders, vul maar in
Agressief want d'ander is toch immers maar zo-zo

“Nee!”, zeg ik. Wij zijn allen mensen
Allen diep van binnen eender en gelijk
Allen met onze eigen verlangens, verdrietjes en wensen
En met een onsje geluk de koning te rijk

Laat ons aan elkaar gelijk zijn
Niemand is minder of meer
Dan een ander, ik wens ons allen de wijsheid
dat d'een de ander als gelijk aan zich waardeert

Barbecuetijd kondigt zich aan

Door de wijd open tuindeur
Drijft aan het eind van de dag
Naar binnen ineens de typische geur
Van brandende houtskool

Ontwakend is de herinnering

Aan thuis, aan camping en jeugd
Aan barbecueïge catering
Aan mensen frivol
Aanwezig veel vlees en veel bier
Vooral bier, zelfs vaak wel te veel
En zogenaamd "lol" en "vertier"
Gesprekken zijn apekool

Geniepig door de open tuindeur
Terwijl ik heerlijk alleen hang op de bank
Drijft naar binnen een barbecuegeur
Voor mij een vreselijke stank

Merel-helden

Op het hek zit een klein bundeltje veren
Het is zwart met een snavel knalgeel
Hij kwettert en tettert luidruchtig
Angst en paniek zijn zijn deel

Vlak bij hem zijn vrouwtje
Zo bruin als de zomerse grond
Zij kwettert paniekerig mee
Fladdert op naar de Vijand terstond

Hoger op een tak zit een ekster
Voor hen het grote zwartwitte gevaar
Ze pikken naar hem en lokken hem weg
Het nestje heroïsch beschermd door het merelpaar

Middeleeuwse oorlogsdroom

Het zwart van de nacht is vervuld
Met de bittere stank van oorlog en vuur
Als het aanvallende leger het uitbrult
Bij het bedwingen van de hoge vestingmuur

Buiten de muur trebuchets op een rij
Geladen met iets wat fel hevig brandt
Ze smijten krachtig en woest hun lading naar mij
En wat brandt is nu in de stad aangeland

Verstijfd van angst kijk ik, 't is nu licht gelijk dag
Mijn oren vangen smartelijke kreten des doods
Nu komt het brandende steen ook op mij af
Ik moet nu wat doen, wegluchten desnoods

Ik open mijn ogen en terwijl ik de teddybeer neerleg
Zie ik: geen branden, geen oorlog, geen vijandige kroon
Uit mijn lichaam sijpelt de angst langzaam weg
En ik weet: het was maar een droom

Een weekend in de Efteling

Kinderen spelen en lachen
rennen energiek en vrolijk in 't rond
in rijen staan mensen te wachten
tot de boot ook voor hen voordrijven komt

even verderop buitelen de tonen
van het draaiorgel door het felle zonlicht
speelt langs de rijk ogende tronen
van de stoomcarroussel, prachtig verlicht

diep in de donkere tunnels
van de gesloten arabische stad
vergapen grote mensen en hummels
aan de rijkdom van Sjeik's grootgeheime schat

't is een wereld zo anders en magisch
van droomvlucht, van sprookjes en laven bijeen
van zowel lang enmgelukkig als tragisch
graag ga ik er weer heen

eventjes weg van de zo zware dagelijkse druk
eventjes weg van het moeten en het dikdoenerig en poenig blingbling
me onttrekken aan 't overal aanwezig doch neppe reclamegeluk
zo heerlijk een weekend naar de Efteling

Tel je zegeningen

Soms heb ik van die momenten dat
Ik me zo eenzaam voel als wat
Dan zie ik om me heen en kijk
Alle leven is met twee gelijk

Mensen lopen hand in hand, verliefd
Een vader knuffelt zijn kind, zo geliefd
Ik kijk om me heen en zie
Voor mij is het er nie

Dan bedenk ik me: dat denken is fout
Want er is wel iemand die van me houdt
Meer mensen zelfs, lieve mensen om me heen
Ik ben heus niet zo alleen

Maar af en toe voel ik me toch wat eenzaam
Niet zo vrolijk, gezellig en goed
Dat weet ik dat ik mijn zegeningen tellen moet
Zodat die sombere bui weer weg zal gaan

Dan denk ik aan Mama, zo warm en hartelijk en lief
En aan mijn lieve familie en aan Floor en Sieg
Collega's, vrienden, kennissen om me heen
Ik ben heus niet echt eenzaam alleen.

Dat de wereld af en toe zo legig lijken moet
Is gezond en toch alleen maar goed
Want dan tel je weer je zegeningen stuk voor stuk
Alle kleine dingen die zo veel bijdragen tot het echt geluk

En die zegeningen, nou dat zijn er best wel veel
Elke klein stukje heeft zijn heel rechtmatig deel
En al ben ik soms eens heel erg nukkig
Alles met elkaar ben ik best wel heel gelukkig.

Buizerd is als buizerd doet

Langs de weg op een hectometerpaaltje
Zit een oude buizerd te azen op een maaltje
Even verderop gaat een haas de weg oversteken
Dat levert vast een maaltje op, zo is de buizerd gebleken

Een langsrazende auto is sneller dan haas
Het vrees'lijk moment gaat voorbij in een waas
Wat rest is een hoopje van vlees met wat vacht
Dat de buizerd fluks op de wieken bracht

Doch bij het verslinden dier smakelijke prooi
Belandde buizerd in wat onhandig geklooi
Een doordringende claxon klinkt ineens op
Een dofharde klap schrikt ons op

En wat eens een prachtige buizerd was
Is nu slechts een bloedend karkas
Maar even verderop op een paaltje
zit een jonge buizerd te azen op dat smakelijke maaltje

Ketting van auto's

Schitterend en fonkelend behang
Een ketting met bewegende diamanten
Erboven biddende torenvalken
Die een prooi hopen te verschalken
Zwarte lijn tussen groene planten
Autoruiten schitterend in zonsondergang

Pelgrims der pen

Dromerig staar ik even naar buiten
Sneeuw dwarrelt op de wind langs de ruiten
Binnen zitten mensen naarstig te schrijven
Aan inspirerende verhalen die zeker beklijven

We zijn bezig zo intensief en geconcentreerd
Negatieve energie wordt manhaftig geweerd
Ieders pelgrimstocht eindigt zeer positief
Levensverhalen vertellen zo ontroerend en lief

Vermoeid na een dag schrijven staar ik naar buiten
Sneeuwvlokken blijven plakken tegen de ruiten
Ondanks moeheid blij dat ik er bij geweest ben
En mezelf weer een stukje beter ken

Lentesneeuw en Zwanenmeer

Uit de lucht zovele koude witte vlokjes
Dwarrelen lichtig naar benêe
Het zijn net feetjes met sneeuwkrallentulle rokjes
Zij slepen mijn fantasie zo gretig met zich mee

De koude witte sneeuw valt neer
Het fantasiemachientje begint te delibereren
En ineens zijn het zwaantjes uit het Zwanenmeer
En de vlokken zijn de zwanenveren

Kleine feetjes, lief en schattig en toch ook wel blits
Danseresjes met sneeuwkrallen rokjes
Zo gracieus op echte balletspitz
Zie ze dansen op de sneeuwvlokjes

De warme aarde komt ras naderbij
Zachtjes vleien de feeënvlokjes neer
Warm in aarz'lend lenteson smelten zij
En het sneeuwvlokdanstersjes-Zwanenmeer
Dat is er dan zomaar ineens niet meer

De Oude Grijeze

Korte toelichting: De Groningse Martinitoren wordt in het dialect "Oale Grieze" genoemd, oftewel oude grijeze. Sinds het einde van de vijftiende eeuw is hij het markantste van de Groninger cityline. Van welke kant je op Groningen af komt rijden, je ziet van veraf de Martinitoren. En als Groninger weet je dan dat je weer thuis bent...

Oud en grijs is hij, zo oud en wijs
Dij Oale Grieze,mdij oale wieze
Honderden jaren vrede, oorlog, kou en ijs
In zijn schaduw liepen boeren en markiezen

Honderden jaren machtig en standvastig
De Groninger volksaard immer indachtig
Ietwat stoer en stug en zonder franje
Maar op hem rekenen, dat kan je

Oud en wijs en oud en grijs
Blijf daar voor altijd staan
Grûnnegers die van Londen of Parijs
Weer "noar Stad tou" komen gaan

Zien vanuit de verste het eerst
dij Oale Grieze Martinitoren
En uit ieders mond is het dan te horen
Kiek mien laiverd, zit nou nait te kniez'n
tis hailegoar gain dronkmansroes
Wie zain de Oale Grieze
Nou benn'n wie ja weer thoes

Schimmel in de mist

In de kleine wei
Tussen fietspad en rijbaan
Zie ik hem 's ochtends staan

Stil staat het paard
Stil in de mist als een standbeeld
Terwijl de wind met zijn manen speelt

Het lijkt wel of hij zweeft

Alsof hij iets hemels mee heeft gebracht
Zacht-wijze ogen in sneeuw witte vacht

Vleugels ontvouwen zich
Zo groot en zo sterk
Het paard springt op
Springt op naar het zwerk

Ik kijk hem na en zwaai
Dag
Pegasus

Doorhollen of stilstaan

DrukDrukDrukDrukDruk
ZoveelKlusjesEnKarweitjes
RennenBlindVoorbijAanMooieWeitjes
ZuchtenOnderDeDrukVanHetJuk

Wie
staat er
nog
Bewust
Stil

Een moment van

Niets
Ademhalen en stilte

MaarWeGaanZonderDollen
AltijdHollenHollenHollen
InDieDrukkeSnelleJacht
OpJachtNaarGeldStatusEnMacht

Sta eens
even
Stil
Haal adem
om je heen
Zie
wat je hebt

En voel
dat je
LEEFT

Elfje tussendoor

geslapen
heel vast
als een blok
nu heb ik hoofdpijn
paracetamol

Tussen je fantasie en je droom

Op het punt van ontmoeting
Tussen je fantasie en je droom
Ligt een plek dat de tijd ving
Een plek, magisch en mysterieus ongewoon

Een plek van zowel zijn als van niet-zijn
Waar de tegenstellingen beide zijn tegelijk
Waar de tijd jammert en raast als in pijn
Want hij is machteloos gemaakt in dit rijk

Eindeloos eeuwig, uitgestrekt en oneindig
Tot de horizon een leeg magisch land
Klaar voor bedenksels droevig en geinig
Die zullen ontspruiten aan dat nietsloze zand

Je eigen mysterieuswondere bouwgrond
Voor de landerijen en gebouwen der geest
De plek die zowel je fantasie als je droom bond
Die je verhalen magisch aaneen weeft

Dat is het midden van niets
Leeg gelijk een vers blad papier
Het vullen kun jij alleen doen
't zijn jouw verhalen die wortelen hier

Je kunt het vullen met trollen, kabouters
Bevolken het land met magiër, fakir en gnoom
Laat jij er wonen de lieverds en stouterds
Daar in dat land tussen je fantasie en je droom

In dat verre midden van niets
Uitgestrekt, oneindig en leeg
Ligt het land eeuwig geduldig voor je klaar
Te wachten op het idee dat je kreeg

Vul het midden van niets met jouw gedachten
Vul het met luchtkastelen van kristalhelder glas
En met de dromen van zovele nachten
Die samen spelend afwachten tot jij er ook was

Dan zullen jullie samen spelen
Je bedenksels, gedachten en dromen en jij
Samen
In het leeg toch gevulde midden van niets.

Duif - elfje

duif
nog een
drie stuks koeren
herrie in deboom
fladderen

Het eindeloos eeuwige midden van niets

In het midden van niets
Loopt een weg van nooit naar nergens
Leven de stralende sterren in 't ergens
Brandt een gemeen-koperen ploert al tergens
Daar midden

in het midden van niets

In het midden van niets
Sjokken kamelen geduldig voort
Nergens is niets dat hen stoort
De bedoeïen kijkt om naar de poort
Verloren in het midden
Het midden van niets

In het midden van niets
Dient een verre oase zich aan
Een reiziger schreit een dorstige traan
Van de dorst bijna gestorven gegaan
Dorre droogte
in het midden van niets

In het midden van niets
Reis je van nergens naar nooit
Reis je naar 't nu van 't ooit
Waar tijd turbulent raast ongekooid
Eeuwig
In het midden van niets

In het midden van niets
Is 't ijskoude nacht en bloedhete dag
Daar waar je de fata morgana weer zag
Daar waar magie en mysterie nog mag
Zinderend' hitte
Van het midden van niets

De eenzame uitgestrektheid
Van het midden
Dat eindeloos eeuwige midden van niets

Aan de koffie in een klein restaurant

Zittend in een klein restaurant
Met een kopje koffie bij de hand
Kijk ik door de grote ruiten
Naar de drukke wereld buiten

Gelede bussen tjokvol met student
Racen razend richting trein
Omdat zij in het weekend
Graag thuis bij ouders willen zijn

Ik zie de kruising met het stoplicht
Dat is ook een leuk gezicht
Het licht verspringt van groen naar geel
Foeterende automobilisten zijn er veel

Licht van geel naar rood plopt
Een truck met oplegger stopt
Met grote letters op zijn zijkant
Staat de tekst "Flora Holland

Aan de koffie in een klein restaurant
Ben ik helemaal happy want
Kijk ik fluitend door de ruiten
Naar de haastige mensen buiten

In een klein restaurantje aan de koffie
Vrije vrijdag in mijn relaxte kloffie
Kijk ik naar buiten o zo blij
Want daar trekt de werkende wereld
Aan mijn vogelvrije oog voorbij

Ode aan een sneeuwkllokje

uit een heel klein bolletje groei jij
in de herfst weggestopt in groninger klei
in de winter jou te zien boven de grond
breng jij het bericht dat de lente komt

groen ben jij tegen het sneeuwerig wit
groen waar een wit klokje in zit
witte sneeuw en sneeuw witte bloem
in de kou groei jij dapper en koen

hoopvolle aanblik in de kou
groei jij elke winterlente trouw
wit klokje met groen rokje
zo groei jij, dapper sneeuwkllokje

Op weg naar de lente

Na de lange koude winter
Komt het eerste lentegroen.
Het eerste sneeuwklonkje,
de eerste heuse krokusbloem.

Nachten worden korter, dagen langer
De laatste sneeuw smelt heel snel weg.
Koning winter wordt steeds banger
Voor de lentefee, hij trekt langzaam weg.

Oh, hoe verlang ik naar de zomer!
Naar de warmte en het licht,
Met de bladeren aan de bomen,
En geen sneeuwvlok meer in zicht

Nu de dagen alvast langer worden
Zijn we op de goede weg
Vorst is nu slechts een kleine horde
Naar de lentefee zijn we op weg

Die heerlijke lente, vers en fris
Als alle groen opnieuw geboren is
Dat knisperknapperverse nieuw begin
Ik droom er van met open ogen
Heb echt zo veel zin daar in!

Rubense op de sportschool

Ik zou het weer eens proberen
Misschien dat ik het nu kon leren
Anderen deden het immers ook steeds
Mijn excuses vond ik steeds meer sleets

Dus dan moest het er maar van komen
Ik kon niet eeuwig blijven hangen in dromen
Dus had ik sportschoenen en -kleding ingepakt
En was ik naar de sportschool afgezakt

Toen ik daar binnenkwam werd ik uitvoerig bekeken
Door mensen die veel op meneer Schwarzenegger leken
Misprijzende blikken waren mijn deel
En het waren er ook nog zo veel

Gelijk voelde ik mijn misplaatste lelijke dikte
Hoe vaak ik die gedachte ook mijn hoofd uit mikte
Ik zou toch gaan sporten, er wat aan gaan doen
"Niets van aantrekken hoor", zo sprak ik me toe

En aan mijn verbeelding schreef ik het toe
Ik was de sportschool toch niet nu al moe?
Hard werken zou ik op hometrainer en loopband
Want "conditie" of iets in die trant

Trouw ging ik heen drie keer per week
Naar dat sporten waar iedereen zo misprijzend keek
"Jij hoort hier niet thuis", hoorde ik ze zo ongeveer denken
Ik besloot alleen aan het sporten mijn aandacht te schenken

Na drie maanden viel de beslissing heel plotseling vlug
Want ineens ging ik finaal door mijn rug
Maanden duurde het om beter te worden
Mijn sportschoolvoornemens verdorden

Toen ik uiteindelijk beter was, durfde ik niet meer in sportpak
Niet meer aangekeken worden alsof ik was een kakkerlak
"Ik ga wel weer wandelen", zo nam ik mij voor
Want dat is ook goede beweging, hoor!

Buiten in de heerlijke frissige lucht
Met boven je hoofd de vogels vol in hun vlucht
Met de heerlijke wind al ruisend in groen
En laat anderen die doodenge sportschool maar doen.

Wonder-vriesnacht

Eindeloze zee van blinkende sterren
Zwart in de heldere winterse nacht
Vrieskoudig briesje, komend van verre
Prikkelt mijn wangen heel zacht

Lichtvervuiling nergens te zien
Ver verwijderd van Bommels van stand
Enkel veel sterren, miljoenen-miljarden keer tien
Wonend in de brede Melkwegband

Laag, vergevorderd naar het eind van zijn pad
Schijnt de Maansikkel aan de horizonrand
Grijnzend als die vreemde Cheshire kat
Een vreemd sprookje uit Alice in Wonderland

Magische sneeuw

Toen ik gisterenavond bij de bushalte stond te wachten, begon het zachtjes te sneeuwen met kleine vlokjes. Het licht van de lantaarnpaal scheen op de sneeuw en maakte er allemaal lichtende lampjes van. Het was een prachtig gezicht en gaf een gevoel van magie in de lucht. Dat inspireerde mij tot dit gedicht

Het sneeuwt
Veel kleine vlokjes vallen
Smeltend op de stoep
Vallen als lichtende lampjes
Langs de lantaren

Het sneeuwt
Tienermeiden kirren
"Oh al die kerstige kristallen!"
De bazige buschauffeur moppert
"Bah, gledderie-dedderie-glad"

Het sneeuwt
In het licht van de lantaren
Vlokken lijken vallende vuurvliegjes
Moeder Natuurs
Magische Meesterwerk

Wolkenvormen

ik zie vormen
in de wolken
een vliegtuig, een hangmat, een surfplank op de golven

een verhaal geschreven in wolken

Op de foto voor eeuwig gelukkig

Op de bank met een fotoboek en een kop thee
Kijkt het innerlijk kind gezellig met me mee
"Kijk daar!", wijst ze vrolijk
Naar een gezichtje zo olijk

Opgetogen roept ze: "Dat ben ik! Dat ben ik
Ze lacht en krijgt spontaan de hik
"Dat was in de kamer bij ons thuis
En Sesamstraat was op de buis

Terwijl het innerlijk kind vrolijk babbelt
Het gesprek tussen ons rustig voortkabbelt
Kijk ik nog eens op de foto neer
Was toen was, is niet meer

Een melancholiek gevoel dient zich aan
Mama en Papa kijken elkaar zo gelukkig aan
Een lachende peuter tussen hen in
Op de foto voor eeuwig een gelukkig gezin

Een avond als geen ander

sneeuw in de straten
en alles lijkt verlaten
Een agent kijkt heel gelaten
Naar de lichtjes achter de ramen
En de mensen zingen samen
Het komt allen tezamen

't is kerstfeest, kerstavond
een avond als geen ander
Van alle kanten klinkt de roep
Wees toch lief voor elkander

Iemand koopt een late kerstboom
Laat achter een naaldenstroom
Thuis juichen kinderen verheugd
Over de komst van die heel groene vreugd
En ergens zingen mensen samen
Het komt allen tezamen

't is kerstfeest, kerstavond
een avond als geen ander
Van alle kanten klinkt de roep
Wees toch lief voor elkander

Als de tijd voor late mis aanbreekt
En de koster de kaarsen aansteekt
De priester over de geboorte van Jezus spreekt
Klinkt duidelijk van achter de ramen
Daar zingen de mensen samen
Het komt allen tezamen

't is kerstfeest, kerstavond
een avond als geen ander
Van alle kanten klinkt de roep
Wees toch lief voor elkander

Onbeschaafd

Ik ben beschaafd
Zegt hij al boerend luid
Bewondert zichzelf in de ruit
Terwijl hij zich aan aandacht laaft

Kijk eens naar mijn dikke auto
Is dat niet heel erg mooi zo
En kijk eens naar mijn nieuwe ei-foon
Zo duur, niet meer gewoon

Hij vindt zichzelf heel erg belangrijk
Hij is de keizer en de wereld is zijn rijk
Hij schept graag en veel flink op
>Doet er dan nog een schepje bovenop

Iemand mompelt zacht "narcissus"
Hij weet niet eens wie narcissus is
Hij verstaat het dan ook mis
En hoort het woordje fiscus

Hij wil graag dat de wereld staaft
Dat hij is wel heel erg stoer
Hij laat nog even weer een boer
En zegt hardop: "ik ben toch zó beschaafd"

Mijn verlanglijst voor Sinterklaas

Lieve lieve lieve Sinterklaas
En lieve lieve lieve Pieterbaas
Ja ik weet, een heel klassiek begin is dit
Het klinkt nog niet echt heel erg fit

Eigenlijk wou ik eventjes vragen
Want zo met het korten der dagen
Komt u weer kijken om de hoek
En komt U weer op bezoek

Want stiekem heeft dit grote meisje
Toch een heus verlanglijstje
Het zijn kleine dingen, al met al
T is voor U vast niemendal

Om te beginnen staat best bovenaan
Iets wat zorgt voor menig traan
Graag een eind aan alle oorlog
Dat is niet teveel gevraagd toch?

En wat ik ook graag hebben wou
Waar ik best wel blij mee wezen zou
Is een fikse dosis wereldvrêe
Neemt U dat ook uit Spanje mee?

En als laatste puntje op mijn lijst
Iets waar menig een vaak op wijst
Voor eenieder graag veel compassie
Dat is stiekem eigenlijk mijn grootste passie

Zoudt U die drie dingen willen pakken
In de grote cadeautjeszakken?
Als U uit Spanje komt hier naartoe
Met Pieten, zakken, Paard en Roe

Zingen zal ik voor U op mijn best
In mijn allermooiste wintervest
Al hopen op de wereldvrêe
Die U neemt uit Spanje mee

Welkom in Utopia

Probeer eens, gewoon voor de lol
Het stelt eigenlijk helemaal niks voor
Doe eens mee, gewoon voor de lol
En stel je even een minuutje voor

Een wereld zonder hebzucht
Een wereld zonder honger naar macht
Slaak je dan een weemoedige zucht
Weet je wat ons daar wacht

Hoe zou die wereld er uit zien
Hoe zouden de mensen zich gedragen
Zouden we Utopia of Distopia zien
Ik blijf zitten met de vragen

erandert er eigenlijk dan wel zo veel
Werken moeten we dan nog steeds
En huur betalen blijft ook ons deel
Ach, eigenlijk is deze vraag zo sleets

Zoveel mensen hebben al nagedacht
Over wat ons in Utopia wacht
Maar onbeantwoord blijft de vraag
We zitten opgescheept met het vandaag

We maken er maar het beste van
Voor zover dat voor ons kan
Maar toch blijft de vraag in mijn gedacht
Hoe zou de wereld zijn zonder honger naar macht?

Neem me mee naar de ZuiderZon

Vogels in V-formatie vliegen over
Ik kijk op en denk bij mezelf: Hee
neem me toch alsjeblieft met jullie mee
Op de wieken naar de ZuiderZon

Als ik toch eens vliegen kon
Fladderen langs mediterrane natuurschoon
Kwetteren in een hoge palmboom
Dromerig kijkend naar eindeloos blauw
Als dat eens even kunnen zou

Vlieg weg naar Middellandse zee
Onder mij akker en land verglêe
Weg, ver weg, over bossen en bergen
Bar winterweer gaat mij niet tergen

Vogels in V-formatie vliegen over
Ik kijk op en denk Hee
Neem me toch met jullie mee...

Het is weer herfst

De nacht valt steeds vroeger in
Zomerwarmte heeft er geen zin meer in
Kinderen gaan kastanjes zoeken
Zomerrokken maken plaats voor jeansbroeken

De bladeren zijn nu rood en geel
Storm en regen zijn ons deel
Natuur bereidt zich voor op winters dood
Takken van bomen geven zich bloot

Loofbossen zijn nu heel fotogeniek
En iedereen is ineens heel melancholiek
In de winkels sinterklaas en kerst
Het is weer volop herfst

De honderd miljoen

Soms fantaseer ik
Wat ik zou doen
Als ik de jackpot win
De honderd miljoen

Elke maand een lot
Ook al voel ik me een oen
Hopend op de jackpot
De honderd miljoen
Huizen bouwen, jachten kopen

Wat zou ik eigenlijk doen
Fantasie gaat met mij lopen
Met de honderd miljoen

Eigenlijk is het onzin
Want wat zou je moeten doen
Mijn leven heeft nu ook zin
Zonder honderd miljoen

Familie en vrienden zo lief
Zo veel leuke dingen te doen
Ik heb het helemaal niet nodig
Die honderd miljoen

Om me heen

Ik ben niet alleen
Veel vrienden om me heen
Mensen die om me geven
En die met me meeleven
Mijn lieve familie om me heen
Ik ben niet alleen

Dankbaar voor hen
vloeit dit uit mijn pen
Tegen iedereen wil ik zeggen
Al hoef ik het niet uit te leggen
Hoe dankbaar ik ben
Dat zij er zijn

Indringers

Indringers vallen binnen
Het kleine leger slaat terug
Niets tegen te beginnen
Het leger trekt zich terug

Hulp nodig van buiten
Anders kunnen ze naar de overwinning fluiten
Huursoldaten komen de rivier afgezakt
Indringers worden in de pan gehakt

Verhalen zijn de baas

Veel gedichten en verhalen
Hangen in de lucht
Geduldig wachtend
Om te worden verteld

Bijgezet in de annalen
Zowel treurdicht als klucht
Lang smachtend
Naar iemand die zich openstelt

Mijn hart gaat open
Ik begin te tikken
Ze komen binnengekropen
En ik kan ze er niet uit mikken
Verhalen en gedichten komen op papier
Verhalen en gedichten nemen bezit van mij
Ik ben hun nederige tikgeit
Wil ze aan het papier snel kwijt

Verhalen spoken rond in mijn hoofd
Ik zit er bij als verdoofd
Kan er niet van slapen
Zit steeds maar weer te gapen

Als ik het opgeschreven heb
Is het vuur geblust
Eindelijk, zalige rust
Tot het volgende verhaal mij wakker kust

Groen en geel - haiku

In het mooie groen
De eerste gele blaadjes
De herfst nadert rap

Mama krijgt chemo

Een heel gewoon zaaltje
In een heel gewoon ziekenhuis
Met een klein portaaltje
Met wachtenden in fauteuils

Bedden op een rij
Mensen liggen er op
Infusen er bij
Alles verzorgd op-en-top

Maar in aderen zo onschuldig
Druppelt giftige troep
Heel langzaam en geduldig
Pleeft het in het lichaam een coup

Geduldig en gelaten wachten wij
De avondzuster zegt hallo
Geen van ons kijkt echt blij
Mama krijgt vandaag chemo

Droomouders

zij is diep in slaap en droomt
van ouders lief en aandachtsvol
kinderdromen goudgerand omzoomd
haar slapend gemoed schiet vol
Voor huilen is zij niet meer bang
In haar slaap glijdt een traan over haar wang
droomouders die haar knuffelen en omhelzen
geliefd en diep gelukkig voelt zij zich
droomouders fluisteren haar toe
"wij houden van je, lieve wicht"
haar slaperige droomogen vallen toe
wakker wordt zij, geheel verfrist
de mooie droom is weliswaar voorbij
maar droomouders blijven haar altijd bij

Rok met petticoat

Ik loop in de stad
In een rok met petticoat
En een jasje helderrood
Bewondering op mijn pad

Waarderende blikken krijg ik
Mensen groeten mij en kijken me na
Waar ik vandaag ook ga of sta
Ik voel hun bewonderende blik

Vandaag voel ik me mooi
Vandaag ben ik van goede zin
Zo gekleed in fifties tooi
Voel ik me net een koningin

Zonneschijn - een elfje

Geel
Lachende mensen
Overal heerst vrolijkheid
Zonneschijn in de stad
Zomer

Wanhoopskind

Van boven naar omlaag kijkt zij
Vanaf de hoge brug
Onder rijden auto's voorbij
Zij voelt zich nietig als een mug

De wereld razend langs haar heen
Zij voelt zich ongezien
Als een onopvallend grijze zwerfsteen
Of misschien een kleurloze boerentrien

De wereld is een beet're plek
Zonder mijn aanwezigheid
Ik ben een smoezelige vlek
Een waardeloos stuk drek

Dat denkt zij bij zichzelf steeds weer
Zo wanhopig en zo droef
Die gedachte zet zich keer op keer
Vast in haar hoofd als in een bankschroef

Zo focust zij op 't negatief
Keert zij zich van de wereld af
Vindt zij mensen niet zo lief
Zij vindt zichzelf het beste af in 't graf

Bovenop het hoge viaduct staat zij
De sprong naar 't harde asfalt lonkend
Onwetend razen fietsen en auto's voorbij
"Slechts een vlek op 't asfalt", denkt zij

Een sprong, een pijnlijk harde klap
En alles kan heerlijk over zijn
Einde aan wanhoop en gramschap
Einde aan vernedering en pijn

Het enige wat haar weerhoudt
Ten diepste overtuigd hiervan
Is een diepgeworteld gevoel van fout
Leren moet zij iets hiervan

Zij keert zich af van lonkend dood
In haart hart keert weer de vastberadenheid
Zij pakt papier en potlood
Schrijft van zich af de waanzinnigheid

Vele Jaren later zit zij op een terrasje in de zon
Een cappuccino voor haar neus
Zij vraagt zich af hoe zij toen zo denken kon
Het lijkt haar nu zeer dubieus

Zij beseft dat zij sindsdien heeft geleerd
Heel bewust het positieve te ervaren
En dat is toch niet verkeerd
Haar verhitte gemoederen komen langzaam tot bedaren

Nooit zal zij weer zo denken
Nooit zal zij weer zo wanhopig zijn
Altijd zal zij aandacht schenken

Aan alle goeds, vriendelijk en fijn

Sterk zal zij bestrijden
Die wanhoop van weleer
Die valkuil zal zij mijden
De dood lonkt in 't geheel niet meer

Ruziekind

Zij verstopt zich op haar kamer
In bed met de dekens over haar hoofd
Oh, waren haar ouders maar
Liggend luistert zij naar hen, van angst verdoofd

Het is weer ruzie thuis, rust is van de baan
Papa schreeuwt en raast en tiert
Dronken is hij, daar is geen twijfel aan
Want wat hij zegt is niet bepaald welgemanierd

Tegen Mama schreeuwt hij, die halve zool
Lieve Mama, bij wie zij altijd uithuilen mag
Als zij ontsnapt is aan de pesterij op school
Vandaag is voor haar niet echt een goede dag

Bang is zij, niet eens kan zij huilen
Stil zijnd doet de angst haar rillen
Zij zou haar ouders nu heel graag ruilen
Maar dat hoor je toch niet te willen?

Dat is lelijk, laag en zondig
Zo is haar steeds geleerd
Zij denkt kort en bondig
And're ouders willen is verkeerd

Ooit zal het over zijn, neemt zij zich voor
Met ogen dicht in fantasie wegdrijvend
Stopt zij haar vingers in haar oor
De fantasie, de mooie droom, beklijvend

Zij stelt zich voor een huisje, klein maar keurig net
Met alleen maar haar er in
Niemand die nauwkeurig op haar let
Niets doet zij tegen haar zin

Niemand die tegen haar schreeuwen zal
Niemand die haar kan bevelen
Niemand die haar afblaffen zal
Die rust zal haar nooit vervelen

Later als zij groot is, zal zij snappen
Dat het zo gemeen bedoeld niet is
Maar vandaag krijgt haar kinderziel zware klappen
Vandaag is het weer eens helemaal mis

Met grote ogen kijkt zij voor zich uit
Haar trouwe teddybeer die kijkt haar aan
Zij klemt zich vast aan zijn pluchen huid
Stille tranen over haar wangen stromen gaan

Alleenkind

Alleen in de schoolbanken zit zij
Haar trouwste vrienden zijn papier en pen
Op het bord de sommen in een nette rij
Te makkelijk voor haar want ze heeft ze al klaar

Om zich heen kijkend naar haar klasgenoten
Die gebogen zitten te zwoegen op de som
Zwetend werken en studeren, onverdroten
Terwijl zij zich zit te koest'ren in de zon

De bel gaat en allen stuiven het schoolplein op
Met tegenzin sjokt zij er achteraan
Zij roepen tartend naar haar: "studiebol" en "varkenskop"
Eenzaam huilend sjokt zij weg door de lange laan

Thuis wacht Lieve Mama met koekjes en thee
Haar Mama vertelt zij heel 't verhaal
Mama leeft intens met haar mee
Laat haar uithuilen ten wedermaal

Dag in dag uit hetzelfde ritueel
Bang voor buiten en school wordt zij
Scheld- en pestpartijen zijn haar deel
Spitsroeden lopen door de kindermaatschappij

Het enige leuke aan school is 't leren
Want sommen maken kan zij goed
Of droom'rig luist'ren naar juffen en meneren
Als die van geschiedenis verhalen doet

Rust en vrede vindt zij pas echt
In het wand'len in de vrije natuur
Sluipend langs vlaamse gaai en specht
Geniet zij van dit zo echt en puur

De wind zo teder en fris door haar haren
Nooit scheldend of pestend op haar weg
Brengt haar zielepijn tot bedaren
Zegt "er is met jou niets mis hoor, zeg

Neer zijgt zij onder een boom
Een blaadje dwarrelt zachtjes op haar neer
In slaap valt zij, een mooie droom
Pestkoppen bestaan voor haar eventjes niet meer

Vakantietijd, stiltetijd

Als een bosje buitelkruid
tuimelt een leeg MacDonaldszakje
eenzaam over de weg

De enige auto dees' ochtend
Is degeen waar ik in zit
Uitgestorven lijkt de stad

Het is vakantietijd

Grijsregen - elfje

Grijs
Donkere wolken
Schip met appels
Zoals we hier zeggen
Regen

De brandweer rijdt langs

Flitsend blauw licht blinkt op
Zware wagens racen voorbij
Oorverdovend herrie ten top
Rode kleuren zie ik voor mij

De brandweer rijdt langs
Sirenes staan aan
De brandweer rijdt langs
Professionele hulp komt d'r aan

Vlammen zo fel uit 't dak
Dikke rook donker en zwart
Voelen zij zich op hun gemak
Met veel water vlammen getart

De brandweer rijdt langs
Sirenes staan aan
De brandweer rijdt langs
Professionele hulp komt d'r aan

Tijdzee

in
de zee van tijd
borrelen bellen
der
mooie momenten
omhoog

Nattigheid

Dreinend-drenzende nattigheid
Capuchons en regenjassen
Paraplu's sjokken over straat
Een paar kinder-regenlaarzen
Springt opgetogen door de plassen

Zielig eenzaam en alleen
Staat een tuinstoel nat te zijn
Parasol schuilt in de schuur
Dit weer is hem te guur
Niet goed voor zijn mooie lijn

Schuilend voor de regen
Staart een kat de druppels verwijtend aan
Hij racet naar het heerlijk droge binnen
Komt bij de warme radiator weer bij zinnen
En denkt: loop maar lekker naar de maan!

Regendromen

Zacht-warme zandkorrels onder mijn blote voeten
Een lieve en sterke hand in de mijne
Warme regendruppels klateren op ons neer
Hij gedraagt zich als een echte heer
De palmbomen kijken lachend op ons neer

Ineens zijn de regendruppels ijskoud
Geen lieve en sterke hand in de mijne
Ik kijk om me heen en ben alleen
Hij bestond alleen in mijn dagdromen

Maar een vogeltje zegt al kwinkelerend in de bomen:
Heb geduld, wat niet is kan nog komen

Tussen nacht en dag

ogen openend
nevelen der slaap laten mij gaan
amorf ochtendlicht door de gordijnen
verjaagt de nachtelijke monsterspoken

een zalige zonnestraal komt binnen
een zonnige zomerdag wacht
dat irritante rinkelende ding vertelt mij
dat het tijd is om op te staan

eventjes nog rek ik mij uit
denk aan alles wat ik mag doen vandaag
alle leuke dingen die op mij wachten
ik kan niet wachten met opstaan

Vrij

Vrij
Is zonder angst
zeggen wat je denkt
Zeggen wat je wilt

Vrij
Is geen kooi
Geen dwingende normen
Geen "dat hoort zo"

Vrij
Is ook respect
Geen misbruik maken van
Schaamte en schuldgevoel

Vrij
Jezelf zijn
Mogen en durven doen
Wat jij echt wilt

Veel gezichten

Soms is het
een rustige rivier
die koppig kalm
steeds maar verder stroomt naar zee

Soms is het
een beekje
vrolijk kabbelend en klaterend
over de rotsen

Soms is het
de branding
steeds weer terugkerend
naar strand en vasteland

En soms is het
een tsunami
niet te stoppen, niet te temmen
huizenhoog voortstormend over het land
een natuurkracht

waar je weerloos aan overgeleverd bent

Feest is leven

Als het tegenzit
Alles naargeestig lijkt
Een lange hellenrit
Iedereen boos kijkt
Lijkt het leven wel oorlog

Even later in de zonneschijn
Alles vrolijk en blij
Je voelt je warm en fijn
En helemaal vrij
Lijkt het leven een feest

Soms moet je even
Oorlog voeren tegen jezelf
Omdat je glad vergeet
De slingers op te hangen
Voor het feest dat leven heet

Echte vriend

Ieder huis
Zo zegt het spreekwoord
Heeft zijn kruis
Dat je steeds weer op moet nemen
Al die issues en problemen

Soms is er eentje van het echte soort
Komend van dichtbij of ver
Helpt jou om je kruis te dragen
Zonder ook maar iets te vragen

Zoals Toon Hermans zei
In een gedicht met simpel woord
Duidelijk, frank en vrij
Iemand die met je lacht en met je grient
Dat is een echte vriend

Nacht

Zwart
Een kooi
Veel enge monsters
Komen op mij af
Wekker

Sterk tegen zwak

Als de sterke
Sterk zijnd
De zwakke
Domineert
Onderdrukt
Wiens schuld is dat

Sterk weet niet
hoe het is
zwak te zijn
Zwak weet niet
hoe dat moet
Sterk zijn
Is er schuld?

Veel beter
is het samen
Sterk leert zwak
sterk te zijn
Zwak leert sterk
hoe het is
zwak te zijn

Niemand's schuld

Grijsig

vroeger was het
kleurig en mooi
lachen, plezier en schoonheid
hand-in-hand

nu is het
iets grijsig en droef
grijsig droeve zinloosheid
als drijfzand

en buiten
gaat alles door
vogels blijven volop fluiten
zon schijnt

voelt raar
onbeschoft en ongepast
maar toch, zon door de ruiten

verdriet verdwijnt

Lekker gek

Vroeger
danste ik
eindeloze avonden
genieten
lachen en gek doen
de dansvloer

Maar eens
moet je volwassen worden
zeggen ze
recessie kwam
reorganisatie kwam
dansen stopte

Maar nu
wil ik graag
eindeloze avonden
genieten
lachen en gek doen
buiten de dansvloer

Wat is het
dat me tegenhoudt
het stel dat
ze denken
dat ik stom ben
stom doe
stel dat ze denken...

schijt!

Zaterdagochtend

Bruin
Kop koffie
Ochtend vrij weekend
Even lekker niks doen
Rust

Vrije vleugels

ik wou dat ik een vogel was
vrije vleugels in het blauw
stijgen, dalen en thermiek
alles naar eigen zin

ik wou dat ik een vogel was
vrije vleugels in het blauw
geen gezanik en gezeur
maar voederplank en vetbolletje

ik wou dat ik een vogel was
vrije vleugels in het blauw
sterven van genadig snelle dood
in de kaken van kat

ik wou dat ik een vogel was
vrije vleugels in het blauw ...

Doei zomer

Bladeren geel
Lucht grijs
Koude regen
Stormwind

Doei Zomer

Zonsopkomst

Vroeg in de ochtend
Roze lucht
Paarse wolken

Hallo nieuwe dag

Mu-regen-ziek

k kijk
Regendruppels langs de ramen
Als kleine riviertjes

De regen tikt
Op het dak van de auto
Ik zet de ruitewissers aan

Ik geniet
Van het geluid van de regen

Mooier dan de mooiste muziek

Gedraag je!

Mag wel! Mag niet!
Hoor niet!
Doe normaal!
Gedraag je!

Ik wil niet
Wil mezelf niet "gedragen"
Wil niet "normaal" zijn
(wat is dat eigenlijk, normaal?)
Wil ook niet doen-alsof

Het wordt een kooi
Een gevangenis
Met tralies van "doe normaal"
En sloten van "gedraag je".

Ik wil niet in zo'n kooi
Ik wil mezelf zijn
Ik wil ik zijn
Maar wie ben ik eigenlijk?

Ik ben zo moe
Ik kan het niet alleen
Kan iemand helpen die deur open te breken?

Begrip is alles

Een kind van zes
Vraagt Mama van het lijf
Broek, hemd en hes
Waarom?

Waarom heeft een regenboog zeven kleuren?
Waarom kunnen bloemen zo heerlijk geuren?
Waarom doet poep zo meuren?
Waarom hebben alle huizen dichte deuren?
Waarom mag ik niet zeuren?
Waarom?

Datzelfde kind, nu groot
Heeft aan daarom
Nog steeds een broertje dood
Vraagt nog steeds naar het waarom?
Waarom?

Waarom vinden mensen geld zo belangrijk?
Waarom hebben mannen zo graag gelijk?
Waarom hebben mensen niks over voor het onderhoud van de dijk?
Waarom raken mensen van sex zo over de zeik?
Waarom zetten mensen "anders" zo graag te kijk?
Waarom begint elk detectiveboek met een lijk?
Waarom hebben de meeste vrouwen een hekel aan de strijk?
Waarom?

Andere vragen, maar
Dezelfde geest
Begrip is voor haar
Nog steeds het allermeest

Maar waarom?